

توحيد

د ماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

51

توحيد

د ماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

Ketabton.com

ليکوال : ډاکټر عبد العزيز العبد اللطيف

ژباړونکی: محمد بشير مدني

کال: ۱۴۴۷ هـ ق

د ماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

توحید

دکـوچنیا نو او تنکیو خوآنانو لپاره

ليکوال: ڊاڪٽر عبدالعزيز بن محمد العبد اللطيف

ژباړونکی: محمد بشیر مدنی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

- 1..... دژباړونکي سريزه
- 3..... دتوحيد په اړه لنډ معلومات:
- 4..... دتوحيد په اړه سوال او ځواب (۱:)
- 6..... دتوحيد په اړه لنډ سوال او ځواب (۲:)
- 8..... دتوحيد په اړه لنډ سوال او ځواب (۳:)
- 9..... لومړی اصل او قاعده: دالله جل جلاله پيژندل:
- 11..... دوهم اصل او قاعده: ددين پيژندنه:
- 13..... دريم اصل او قاعده: د پيغمبر صلی الله عليه وسلم پيژندنه:
- 15..... دوهم اصل او قاعده: لږه تفصيل سره: (د اسلام ددين پيژندل:
- 16..... دريم اصل او قاعده: لږه تفصيل سره: (زموږ د پيغمبر صلی الله عليه وسلم پيژندل:
- 21..... دتوحيد ډولونه
- 21..... ۱. توحيد ربوبيت
- 22..... ۲. توحيد الوهيت:
- 24..... ۳. داسماء او صفاتو توحيد:
- 24..... دريشتنوخلكو صفتونه:
- 25..... هغه شيان چې دتوحيد سره په ټكر كې دي:
- 27..... په آخرت باندې ايمان لرل
- 28..... ۲ - دعملونو په تلو او شميرلو ايمان لرل:
- 29..... ۳ - جنت او دوزخ:
- 30..... داسلامي عقيدې اودهغې دارزښت په اړه څو خبرې:

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

- 31..... داسلامی عقیدې اهمیت:
- 33..... په الله جل جلاله باندې ایمان لرل:
- 35..... ۲- دالله جل جلاله په ربوبیت ایمان لرل.
- 36..... یحیر ولا یجار علیه:
- 38..... ۳- د الله جل جلاله په الوهیت باندې ایمان لرل:
- 38..... ب – همدارنگه دالله جل جلاله په عبادت باندې ایمان لرل:
- 39..... دالله په الوهیت باندې دایمان لرلو اهمیت:
- 40..... د- دَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ معنی:
- 40..... ه- د لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ارکان : دغه لویه کلمه دوه رکنه لري:
- 41..... و- د لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ شرطونه:
- 41..... ۲- یقین:
- 41..... ۳- قبول والی او منل:
- 42..... ۴- دځان تسلیمیدل
- 42..... ۵- صدق:
- 43..... ۶- اخلاص:
- 43..... ز- دعبادت معنی:
- 44..... د. د« لا إله إلا الله »معنی:
- 45..... ه. د« لا إله إلا الله »ارکان:
- 45..... لومړی رکن: « لا إله »
- 45..... دوهم رکن: « إلا الله »
- 46..... و. د« لا إله إلا الله »شرطونه:

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

۱. د لا اله الا الله پر معنى پوهېدل: 46
۲. يقين: 46
۳. منل قبولول: (.....) 47
۴. تسليمېدل: 47
۵. صدق رښتينولي: (.....) 47
۶. اخلاص: 48
۷. مينه: 48
- ز. د عبادت معنى: 49
- ح. الله تعالى مخلوقات د عبادت لپاره پيدا کړي دي: 49
- ط. د عبادت ارکان: 50
- ی - توحيد د عبادت د قبلېدو سبب دی: 50
- د عبادت د قبلېدو دوه شرطونه دي: 51
- ک - شرک: 51
- شرک په دوه ډوله دي: 52
- ۴- د الله په اسماء او صفاتو ايمان: 54
- ب - د الله د نومونو او صفتونو پر ايمان پايې: 55
- دايمان آثار: 55
- په فرشتو ايمان لرل: 57
- د فرشتو په اړه ايمان څلور برخې لري: 57
- ب - د فرشتو صفات: 57
- ج - د فرشتو ډولونه او دندې: 57

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

- 58..... د- په فرستو دایمان اثرات:
- 59..... ایمان په آسماني کتابونو:
- 59..... الف – ایمان په کتابونو معنا:
- 60..... ب- د قرآن کریم کریم ځانګړتیاوې:
- 61..... ج- د قرآن کریم کریم په وړاندې زموږ دنده:
- 64..... په پیغمبرانو ایمان لرل:
- 64..... الف – د خلکو د رسالت اړتیا): رسالت د انسانانو د لارښوونې وسیله ده: (
- 65..... ب – پر پیغمبرانو د ایمان معنی:
- 67..... ج – د نبي او رسول تعریف
- 67..... د – د پیغمبرانو ځانګړتیاوې او نښې:
- 69..... ه. د پیغمبرانو د رالېږلو حکمت:
- 71..... پر محمد ﷺ،) د الله پر نبي او رسول (ایمان:
- 73..... ز – د محمدي رسالت ځانګړنې:
- 75..... ج – پر پیغمبرانو د ایمان اغېزې:
- 76..... ۵: په قیامت ایمان لرل:
- 81..... د قیامت لویې نښې:
- 83..... ه- بعثت) د مړو ژوندی کیدل)
- 87..... و- د حساب ورځ او د اعمالو وړاندې کیدل:
- 92..... ز- په پل صراط او د اعمالو په تلوو ایمان لرل:
- 94..... ج – په جنت او دوزخ ایمان لرل:
- 96..... الف - په قضا او قدر ایمان لرل:

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

ب - په قضاء او قدر د ايمان درجې: 97

ج. د قضاء او قدر څخه ناوړه گټه اخيستل: 100

د - په قضاء او قدر د ايمان اغيزې: 102

خاتمه 10

توحيد

د ماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

د ژباړونکي سريزه

الحمد لله وحده والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه ومن والاه و بعده!

- دا کتاب د توحيد او اسلامي عقيدې په اړه يو بشپړ او پراخ لارښود دی، چې په ځانگړي ډول د ماشومانو، تنكيو ځوانانو او هغو کسانو لپاره ترتيب شوی چې غواړي د اسلام اساسي باورونه په ساده، روښانه او عملي ډول زده کړي. موخه يې دا ده چې لوستونکي د دين اصولو ته ژوره پوهه پيدا کړي، او د خپل ژوند په هر اړخ کې د اسلامي لارښوونو په رڼا کې عمل وکړي.

- ددغه کتاب په پښتو ژبه د ژباړې اصلي لامل دا و چې موږ يو خصوصي دارالحفاظ د حضرت اسماء بنت أبي بکر الصديق رضی الله عنها په نوم درلود، او ټول زده کوونکي يې نجونې وې. د قرآن کریم د حفظ ترڅنگ، موږ غوښتل چې نجونو ته د اسلامي ابتدايي کتابونو زده کړه هم په اسان او مفهوم لرونکي ډول ورکړل شي. کله چې ما دا کتاب وليد، ډېر خوښ شوم او د ژباړې هڅه مې وکړه، ترڅو زموږ د دارالحفاظ زده کوونکي يې د درسي کتاب په توگه وکاروي او نجونې د الله جل جلاله په توحيد پوهې شي او دغه گټور علم خپلو کورونو ته هم انتقال کړي.

- دا کتاب په اصل کې د شيخ عبد العزيز بن محمد العبد اللطيف له خوا ليکل شوی، چې د مدينې منورې اسلامي پوهنتون د حديثو په پوهنځي کې د جرح او تعديل استاد دی. وروسته، د دې کتاب فارسي ژباړه د شيخ اسحق ديري لخوا ترسره شوې ده، چې له هغې څخه مو ډېره استفاده وکړه.

- په دې کتاب کې د توحيد بنسټيز اصول، د الله جل جلاله پېژندنه، د پيغمبرانو پېژندنه، د عبادت حقيقت او د اسلامي عقيدې اړوند نور مهم موضوعات په تفصيل سره تشرېح شوي دي. لوستونکي به پوه شي چې ولې عبادت يوازې د الله لپاره فرض دی، د شرک خطرونه څه دي، او د ايمان عملي اړخونه څنگه د يوه مسلمان ژوند ته لارښوونه کوي.

- کتاب هڅه کوي چې د اسلامي عقيدې اړوند موضوعات په ساده ژبه وړاندې کړي، څو ماشومان او ځوانان وکولی شي مفاهيم په اسانه درک کړي. د ايمان په اساسي برخو کې لاندې موضوعات شامل دي:

• ايمان پر الله جل جلاله او د هغه ربوبيت، الوهيت، او صفاتو.

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

٧٢ ٧١ ٧٠ ٦٩ ٦٨ ٦٧ ٦٦ ٦٥ ٦٤ ٦٣ ٦٢ ٦١ ٦٠ ٥٩ ٥٨ ٥٧ ٥٦ ٥٥ ٥٤ ٥٣ ٥٢ ٥١ ٥٠ ٤٩ ٤٨ ٤٧ ٤٦ ٤٥ ٤٤ ٤٣ ٤٢ ٤١ ٤٠ ٣٩ ٣٨ ٣٧ ٣٦ ٣٥ ٣٤ ٣٣ ٣٢ ٣١ ٣٠ ٢٩ ٢٨ ٢٧ ٢٦ ٢٥ ٢٤ ٢٣ ٢٢ ٢١ ٢٠ ١٩ ١٨ ١٧ ١٦ ١٥ ١٤ ١٣ ١٢ ١١ ١٠ ٩ ٨ ٧ ٦ ٥ ٤ ٣ ٢ ١

• ایمان پر ، فرستو ، او آسماني کتابونو.

• ایمان پر پیغمبرانو ، د هغوی رسالت او لارښوونې.

• ایمان پر قیامت ، د اعمالو حساب ، جنت او دوزخ.

• ایمان پر قضا او قدر ، او د دې عقیدې پر عملي اثراتو.

-هره برخه د مثالونو ، سوالونو او ځوابونو ، او تشریحي توضیحاتو له لارې وړاندې شوې ، څو لوستونکي د دین مفاهیم په عملي او ساده ډول زده کړي . دا لارښود نه یوازې د معلوماتو رسولو لپاره دی ، بلکې د لوستونکي د اخلاقي او روحاني تربیت لپاره هم ترتیب شوی ، څو د دیني پوهې سره د زړه پاکوالی ، صبر ، توکل ، صداقت ، او اخلاص روزنه هم حاصله کړي .

-په دې کتاب کې د هر اصل او قاعدې په اړه هڅه شوې چې لوستونکي ته ښکاره شي چې څنګه دغه اصول د ورځني ژوند په چارو کې عملي کېږي ، او څنګه دوی د الله جل جلاله رضا ترلاسه کولای شي . له همدې امله ، دا کتاب د یوه لارښود په توګه د دیني زده کړې او عملي ژوند ترمنځ پل جوړوي ، څو مسلمانان د خپلو اعمالو ، باورونو ، او اخلاقي پریکړو په رڼا کې د دین د اصلي هدفونو سره سم ژوند وکړي .

په درنښت

محمد بشیر مدني

توحید

دماشومانو او تنکیو ځوانانو لپاره

دتوحید په اړه لنډ معلومات :

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

ژباړه : پرته له الله جل جلاله څخه هیڅوک دعبادت او بندګۍ وړ نه دی.

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

محمد صلی الله علیه وسلم دالله جل جلاله رسول دی.

رَبِّيَ اللَّهُ

زما معبود الله جل جلاله دی

أَنَا أَعْبُدُ رَبِّي

زه دالله جل جلاله عبادت کوم

أَنَا أَحِبُّ رَبِّي

زه الله جل جلاله خوښوم

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

دتوحيد په اړه سوال او ځواب (۱ :)

س ۱ : ستا معبود څوک دی ؟

ج : زما معبود الله جل جلاله دی.

س ۲ : ته چا پيدا کړی ئی ؟

ج : زه او ټول خلک الله جل جلاله پيدا کړی دی.

س ۳ : شپه ، ورځ ، لمر او سپوږمې چا پيدا کړی دی ؟

ج : الله جل جلاله شپه ، ورځ ، لمر او سپوږمې پيدا کړی دی.

س ۴ : چاهغه زمکه چی موږ پری گرځو پيدا کړی ده ؟

ج : هغه زمکه چی موږ پری گرځو الله جل جلاله پيدا کړی ده.

س ۵ : چا رودونه پيدا کړی او روان کړی ئی دی ؟

ج : الله جل جلاله رودونه پيدا کړی او روان کړی ئی دی .

س ۶ : داسمان څخه څوک باران را وروی ؟

ج : داسمان څخه الله جل جلاله باران را وروی.

س ۷ : چا ونی پيدا کړی او میوی ئی تری را ایستلی دی ؟

ج : الله جل جلاله ونی پيدا کړی او میوی ئی تری را ایستلی دی .

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

د ځينو مسائلو محاوره :

-أنا أعْبُدُ اللهَ

زه دالله جل جلاله عبادت كوم

-أنا أُحِبُّ اللهَ

زه الله جل جلاله دوست گنم او خوښوم ئی

-اللَّهُ خَلَقَ النَّاسَ لِعِبَادَتِهِ وَطَاعَتِهِ ۖ

الله جل جلاله دخپل عبادت او طاعت لپاره پیدا کړی دی.

-عِبَادَتُهُ وَطَاعَتُهُ وَاجِبَةٌ عَلَى جَمِيعِ النَّاسِ

دالله جل جلاله عبادت او طاعت په ټولو خلکو واجب دی

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

دتوحيد په اړه لنډ سوال او ځواب) : ۲ :

س ۱ : ستا د دين نوم څه دی ؟

ج ۱ : زما د دين نوم اسلام دی.

س ۲ : اسلام څه ته وائی ؟

ج ۲ : يواځې دالله جل جلاله عبادت او دالله جل جلاله د فرمانونو منل او دهغه څه نه چې موږ يې منع کړي يو ځان ساتل دی.

س ۳ : داسلام اساس او بنسټ څه شی دی ؟

ج ۳ : داسلام اساس دادی چې له الله جل جلاله څخه پرته هيڅوک دعبادت او بندگي نه دی او محمد صلی الله عليه وسلم دالله جل جلاله رسول دی

س ۴ : کله چې آذان واورو ولی ټول دلمانځه لپاره پورته کیږو ؟

ج ۴ : ځکه چې لمونځ داسلام دوهم رکن دی ، انسان پرته دلمانځه اداء کولوڅخه مسلمان نه شمیرل کیږي.

س ۵ : هغه پیغمبر چې الله جل جلاله موږ ته رالېږلی دی څوک دی ؟

ج ۵ : هغه پیغمبر چې الله جل جلاله موږ ته رالېږلی دی محمد صلی الله عليه وسلم دی.

س ۶ : ولی الله جل جلاله محمد صلی الله عليه وسلم ټولو انسانانوته رالېږلی دی ؟

ج ۶ : الله جل جلاله محمد صلی الله عليه وسلم ځکه ټولو انسانانوته رالېږلی دی چې دالله جل جلاله دين ورزده کړی.

س ۷ : محمد صلی الله عليه وسلم څه شی ته رابولی ؟

ج ۷ : محمد صلی الله عليه وسلم خلک دالله جل جلاله توحيد) يووالی (او دغیرالله دعبادت پرېښودلوته رابولی.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انا نو لپاره

لومړی اصل او قاعده: دالله جل جلاله پيژندل:

۱. زما معبود الله جل جلاله دی چې د ټولو شيانو پيدا کوونکی ، څښتن او تدبير کوونکی دی لکه چې فرمائی :

"اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ"

يعنی : الله جل جلاله دټولو شيانو پيدا کوونکی دی.

۲. خپل معبود په دلايلو ، نښانو او دهغه په مخلوقاتو سره پيژنم لکه چې فرمائی : « وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ . »

يعنی : دالله جل جلاله دنښانو څخه دشبې ورځې ، لمر او سپوږمۍ پيدا کول دي.

۳. يواځې الله جل جلاله دعبادت ښه او غوره معبود دی ، يو دی هيڅ شريک او ساری نلری لکه چې فرمائی :

« يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ »

ژباړه : اى خلکو د الله جل جلاله (عبادت وکړې چې تاسې او د مخکينيو خلکو پيدا کوونکی دی ښايې چې د

الله جل جلاله څخه وویرېږي او پرهيژگار شۍ.

س : الله جل جلاله (ته ولې پيدا کړی یې ؟

ج : زه یې ځکه پيدا کړی يم چې د هغه عبادت وکړم لکه چې فرمایي :

«وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ .

ژباړه : ما پيريان او انسانان ندی پيدا کړی مگر ددی لپاره چې زما عبادت وکړي.

س : د هغه عبادت څه شی دی ؟

ج : د الله جل جلاله عبادت د هغه يو گڼل او د اوامرو اطاعت یې دی.

س : لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ څه معنی لری ؟

ج : يعنی د يو الله جل جلاله څخه پرته بل معبود بر حق نشته.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انا نو لپاره

دوهم اصل او قاعده: د دين پېژندنه:

۱: اسلام: د الله جل جلاله يوگڼل داوامروبي اطاعت او د نواهي څخه يي ځان ساتلو ته وايي لکه چې فرمايي: وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ .

ژباړه: کوم يودين بهتراو غوره که هغه څه نه دی چې خلک د الله جل جلاله حکم ته ځان تسليم کړي او د الله جل جلاله د فرمان څخه ښکته راشي او خم نیک کاروی تفسير دوکتل شي.

۲: اسلام هغه دين دی چې الله جل جلاله د ټولو خلکو لپاره خوښ کړی او پری راضي دی لکه چې فرمايي: وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا .

ژباړه: بهترين قانون اسلام دی چې تاسو ته می خوښ کړی دی .

۳: د اسلام دخیر . ښیگنی . نیکبختی . او خوشحالی دين دی: لکه چې الله جل جلاله فرمايي:

بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ .

ژباړه: بلکې دغیرله دوی هم داخلېږي (هرڅوک چې وسپاري ځان خپل الله جل جلاله ته حال دا چې دی نیکوکاروی ، نودی د لره اجر دده په نزد درب دده (او نه به وی هیڅ) قسم (ویره په دوی باندی او نه به دوی) هیچیري (خفه کیري) د جزا په وخت کی .

س: اسلام څو ارکان لری او کوم دی؟

ج: د اسلام ارکان پنځه دی چې په لاندی ډول بیانېږي:

۱: پدی سره گواهی ورکول چې معبود برحق یواځی یو الله جل جلاله دی او محمد صلی الله علیه وسلم د الله رسول دی.

۲: د لمانځه اداء کول.

۳: د زکات ورکول.

۴: درمضان د مبارکی میاشتي روژه نیول.

۵: د الله جل جلاله د کعبی حج کول چې طاقت ولری.

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

دريم اصل اوقاعده : د پيغمبر صلى الله عليه وسلم پيژندنه:

۱: زمور پيغمبر محمد بن عبدالله صلى الله عليه وسلم دى.

۲: الله جل جلاله محمد صلى الله عليه وسلم ټولواخلكو ته رالېږلى ترڅو د اسلام مبارك دين وروښي.

۳: د پيغمبر صلى الله عليه وسلم اطاعت په موږ واجب دى لكه چې فرمايى: وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا .

ژباړه: او هغه څه چې دركړى دى تاسى ته رسول (د الله) نو وايځلى وينيسى قبول يې كړى او هغه څه چې منع كوى رسول الله (تاسى له هغه څخه نو بيرته شى تړى) مه يې خوارى.

زمور د عقيدې اصول درى شيان دي:

د الله جل جلاله دين او پيغمبر صلى الله عليه وسلم پيژندل.

لومړى اصل او قاعده (لرپه تفصيل سره) (د الله جل جلاله پيژندل):

۱: زمور الله جل جلاله د ځمكى او اسمانونو پيداكونكى دى. لكه چې فرمايى: «إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ .

ژباړه: ستاسى الله جل جلاله هغه ذات دى چې اسمانونه او ځمكى يې پيدا كړى.

۲: الله جل جلاله انسان پيدا كړ او ښه شكل يې ورته وركړ لكه چې فرمايى: «لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ .

ژباړه: چې خامخا په تحقيق پيدا كړى دى موږ انسان په ډير ښه اعتدال سره.

۳: الله جل جلاله د ټولو شيانو مدبر او تدبير كونكى دى. لكه چې فرمايى: «يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ .

ژباړه: تدبير كوى (اونازلوى) (امر كار له آسمان ځمكى ته) ترورځ د قيامت پورې.

۴: الله جل جلاله پيرىان او انسانان د خپل عبادت لپاره پيدا كړى لكه چې فرمايى: «وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ .

دماشومانو او تنکیو ځوانانو لپاره

ژباړه: او ندى پيدا كړى ما پيريان او انسانان مگر لپاره ددى چى عبادت وكړى دوى ځما.

۵: الله جل جلاله مورتہ امر کری چی پہ طاغوت باندی کافر شو او پہ الله جل جلاله باندی ایمان راوړو.

لکھ چے فرمایے : « فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللّٰهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ .

ڙياره : نو هر څوڪ چي ڪافر) منكر (شوله عبادت دشيطان اويتانو او ايمان بي راوړ) يقين بي وكر (په)

وحدانیت (د الله باندې نو په تحقیق سره بی ټینګه نیولی ده کړی کلکه:

٦: الْعُرْوَةُ الْوُثْقَىٰ د لالہ الاﷲ یوہ محکمہ اونہ شلید ونکی رسی دہ یعنی د یوہ ﷲ جل جلالہ خخہ پرتہ

هیچ معبود بر حق نشده .

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

دوهم اصل او قاعده) لړۍ تفصيل سره : (د اسلام د دين پيژندل :

۱ : اسلام زموږ دين دى . الله جل جلاله دهیچا څخه بل دين نه قبلوى لکه چي فرمايى : « وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ » .

ژباړه : او هر څوک چي غواړي غير له اسلامه (چي توحيد او دالله احكامو ته. انقياد وي) بل دين نو له سره به ونه منل شي له ده نه .

۲ : داسلام ددين مرتبي دري شيان دي : اسلام ، ايمان ، احسان

۳ : اسلام : الله جل جلاله ته په يوازي تسليميدل ، اوطاعت ته يي غاړه ايښودل دشرک او دهغه اړوند څيزونو څخه ځان لري کيدل.

۴ : ايمان : په الله جل جلاله ، ملائکو ، اسماني کتابونو ، پيغمبرانو دآخرت په ورځ ، قضا او قدر ، خير او شر باندې باور او يقين لرل.

۵ : احسان : د الله جل جلاله په د ډول عبادت کول چي ته يي ويښي ، او که ته الله جل جلاله نه ويښي نو يقين وکړه چي الله جل جلاله تا ويښي.

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

دريم اصل او قاعده (لږپه تفصيل سره :) زمور د پيغمبر صلى الله عليه وسلم پيژندل :

- ۱ : هغه محمد بن عبدالله بن عبد المطلب الهاشمي القرشي بهترين د پيغمبرانو او آخري دنبيانو دی .
- ۲ : زمور پيغمبر صلى الله عليه وسلم مور ته دغه دين را ورساوه ، مور ته يې د هر نيك كار د كولو او د هر بد كار څخه د ځان ساتلو امر وكړ .
- ۳ : د پيغمبر صلى الله عليه وسلم پيروي او د هغه متابعت پر مور واجب دی الله جل جلاله فرمايې :
«لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ .
ژباړه : خامخا دی په تحقيق دی تاسی ته (ای ويريدونكو) په (په) كار (د رسول الله كی اقتداء غوره نيكه .
- ۴ : دپيغمبر صلى الله عليه وسلم سره مينه بايد د پلرونو ، مورانو او ټولو خلكو باندې وړاندې اوچته وي لكه چي رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي : « لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ .
- ژباړه : ديو ستاسي څخه مو ايمان نه پوره كيږي تر هغه چي زه ورته دپلار زوی اوټولو خلكو څخه ورته گران نه وم .
- نو د پيغمبر صلى الله عليه وسلم سره مينه په حقيقت كی دهغه صلى الله عليه وسلم پيروي او دټولو فرمانونو عملی كول دی .
- أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ / پردی گواهی ورکوم چي پرته د الله جل جلاله څخه بل الله نشته ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ / او گواهی ورکوم چي محمد صلى الله عليه وسلم د الله رسول دی .
- ۱ : پرته له الله جل جلاله څخه هيڅوك دعبادت او بندگي وړ نه دی .
- ۲ : عبادت : عبادت هغه ټولو نيكو كارونو او ويناوو ته ويل كيږي چي الله جل جلاله يې دوست گڼي اوورته خوښ وي .
- ۳ : عبادت ډير ډولونه لري چي ځيني يې په لاندی ډول دي :
- دعا ، دالله جل جلاله څخه ويره ، په الله جل جلاله توكل ، لمونځ ، ذكر ، د مور اوپلار خدمت كول.....

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

د دعا دليل : الله جل جلاله فرماي : « وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ .

ژباړه : اوفرماي رب ستاسي (اي بندگانو زما (تاسي و بولي ما چي قبلوم تاسي ته) دعا ستاسي (بيشكه هغه كسان چي تكبر) سرکشي (کوی له عبادت څخه زما زرده چي ننه به وځي دوی په دوزخ کي پدی حال کي چي خوار او سپک به وي .

د الله جل جلاله څخه د ويري دليل : الله جل جلاله فرماي : فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ .

ژباړه : پس که چيري مؤمنان وي نو دهغوی (څخه مه ويري بلكي زما څخه ووييري .

د توکل دليل : الله جل جلاله فرمائي : قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ .

ژباړه : وويل دوه سړيو ، له هغو كسانونه ، چي ډاږيدل ، لورينه كړي وه الله پاک پر هغوی دواړو ننوزي تاسي ، پر هغوی ، پردروازه ، نوکله چي ، ننوتي تاسي پردروازه ، نوبيشكه تاسي پر لاسي يي ، او خاص پر الله ، نو توکل وکړي ، که ياست تاسي مؤمنان .

يعني : له ډاږيدونکي قوم څخه دوه هغو كسانو چي الله پري لورينه كړې وه وويل تاسي پري ددروازي له لوري ورننوزي ، او چي پردروازه ورننوتي نو تاسي پر لاسي يي ، او په الله توکل وکړي که تاسي مؤمنان ياست .

دلمانځه دليل : مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ .

يعني : رجوع کوونکي ، خاص په لوردهغه ، نو وډارشي تاسي له هغه ، او ودروي تاسي ، لمونځونه ، او مه کيږي تاسي ، له مشرکانو .

يعني : په ځانگړي توگه الله ته ورمات او له هغه نه وډارشي ، لمونځ ودروي ، اوله مشرکانو څخه مه کيږي .
د ذکر دليل : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا .

ژباړه : اي هغو كسانو چي ايمان مو راوړي يادکړي ، الله ، په ډيرو يادولوسره .

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انا نولپاره

يعني: اي مؤمنانو الله ډير يادکړی.

دمور او پلار د اطاعت دليل: وَصَيَّنَّا الْإِنْسَانَ بِالذِّينَةِ إِحْسَانًا .

ژباړه: اوحکم کړی موږ، انسان ته، چې د مور او پلار سره نيکې وکړي.

يعني: موږ انسان ته امر کړی دی چې له مور او پلار سره ښيگڼه او نيکي وکړي.

۴. ټول عبادتونه يواځې دالله جل جلاله لپاره ترسره نوکه څوک کوم کار دغیرالله لپاره وکړی کافرکړی لکه چې الله جل جلاله فرمائی: وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ .

ژباړه: اوهرڅوک، چې بولی، سره له الله، معبود بل، نشته دليل، لپاره دبلونکي، په هغه، نوېې شکه حساب دهغه په نزد د رب دهغه دی، ېې نه مومی بری، کافران.

يعني: او څوک چې دالله ترڅنگ بل خدای چې هيڅ دليل هم پری نلری را وېولی نو حساب يې له رب سره دی، او دا خبره پخه ده چې کافران بريمن کيدای نشي.

۵. الله جل جلاله پيريان او انسان ددی لپاره پيدا کړی دی چې يواځې دهمده عبادت وکړی لکه چې فرمائی: وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ .

ژباړه: اونه دي پيدا کړي ما، پيريان، او انسانان مگر، لپاره ددې چې عبادت وکړي زما.

يعني: اوماپيريان او انسانان له دې پرته دبل هيڅ شي لپاره نه دي پيدا کړي چې هغوی به زما عبادت او بندي کوی.

۶. څوک چې يواځې دالله جل جلاله عبادت وکړی لویي نيکبختی، خوشحالی او ښه ژوند ترلاسه کولای شی لکه چې فرمائی: مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنُثِيَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ...

ژباړه: هرچا چې وکړ، نيک کار، له نارينه يا ښځينه، او هغه مؤمن وي، نوژوندون به ورکړو هغه ته، ژوند پاک، او جزابه ورکړو هغوی ته اجر دهغوی، په ډير ښه، هغه چې وو هغوی کولوبه يې.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

يعني : هر نارينه او ښځينه مؤمن چې نيك كارونه وكړي نو موږ به پاك ژوند وړپه برخه ، او په آخرت كې ددوى دنيكو كړنو بدل ، هرومرو وركوو .

۱. د آن محمد رسول الله د شهادت د كليمې معنى :

دهغه مبارك تصديق او باور دهغه څه په اړه چې موږ ته ئې خبر راكړى اود هغه مبارك اطاعت په هغه څه كې چې موږ ته ئې امر كړى ، او ځان ساتل دهغه څه نه چې موږ ئې منع كړى يو ، اوهغه داچې دالله جل جلاله عبادت اوبندگي په داسې ډول وشي چې د شريعت مطابق وي .

۲. زمور د پيغمبر صلى الله عليه وسلم نوم : محمد بن عبدالله بن عبدالمطلب الهاشمي دى چې د عربوپه منځ كې بهترين نسب دى .

۳. الله جل جلاله محمد صلى الله عليه وسلم ټولو خلكوته رالېږلى دى او اطاعت يې پرتولو واجب دى . لكه چې فرمايي : قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعاً .

ژباړه : ووايه ، اى خلكو ، بې شكه زه ، استازى يم دالله ، په لور ستاسي ټولو .

يعني : اى محمده ! ووايه چې اى خلكو ! زه تاسو ټولو ته دهغه الله له لوري رالېږل شوى يم .

۴. پيغمبر صلى الله عليه وسلم لومړى په مكه مكرمه كې ژوند كاوه خلك يې توحيد او دالله جل جلاله يووالى ته رابلل بيا يې مدينې منورې ته هجرت وكړ او هلته يې د اسلام دمبارك دين نور احكام لكه زكات ، روژه ، جهاد او داسې نوروپه سرته رسولو امر وكړ او بيا په مدينه منوره كې د ۶۳ كالوپه عمر وفات شو .

۵. هر څوك چې د پيغمبر صلى الله عليه وسلم داو امر ومخالفت وكړي د سخت عذاب مستحق گرځي الله جل جلاله فرمائي : فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ .

ژباړه : نوباید وډار شي ، هغه كسان ، چې مخالفت كوي ، له حكم درسول نه چې وبه رسيږي هغوى ته ، فتنه ، ازمېښت ، ياوبه رسيږي هغوى ته ، عذاب ، درد ناك .

يعني : د پيغمبر له حكم نه سر غړوونكي بايد وډار شي هسې نه چې په كومه كې اخته او يا ورته دردناك عذاب ورسېږي .

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

۶. څوک چې د پيغمبر صلی الله عليه وسلم اطاعت کوي پوره نیکبختی او لویه کامیابی یې په برخه کيږي لکه چې فرمایي: وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ.

ژباړه: او اطاعت وکړی تاسې، د الله او در رسول، ترڅو په تاسې رحم وکړای شي.

يعني: او د الله او رسول اطاعت وکړی کيدای شي چې رحم در باندې وشي.

او همدارنگه الله جل جلاله په بل ځای کې فرمائی: وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا.

ژباړه: او که اطاعت وکړې دهغه، نو ليار به وموئ.

يعني: او که تاسې دهغه اطاعت وکړئ نو سمه لياره به وموئ.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انا نولپاره

دتوحيد ډولونه

دتوحيد تعريف : الله جل جلاله په الوهيت ، ربوبيت ، او دتولو اسماء صفاتوسره يو بللوته توحيد وائی دتوحيد ډولونه : توحيد ربوبيت ، توحيد الوهيت ، توحيد اسماء وصفات.

۱. **توحيد ربوبيت** : الله جل جلاله په خپلو افعالو کې يو گڼلوته توحيد ربوبيت وائی . يعنی : پدی باندی عقیده اوباورلرل چې ټول شيان لکه : پيدا کول ، روزی ورکول ، دکارونوبر ابرول ، ژوندی کول ، مړه کول ، چې داټول دالله جل جلاله له لوری دی ، چې هيڅ يو پيدا کوونکی پرته له الله جل جلاله څخه وجودنلری لکه چې فرمائی : **اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ .** ژباړه : الله پيدا کوونکی دهر شي دی.

- پرته له الله جل جلاله څوک روزی ورکوونکی نشته لکه چې فرمائی : **وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا .**

ژباړه : اونشته ، خوځنده ، په زمکه کې ، مگر ، پرالله دی ، رزق دهغه.

يعني : په زمکه کې چې څومره خوځنده دي دهغوی ټولو روزی پر الله ده .

هيڅ ژوندی کول او مړه کول پرته له الله جل جلاله څخه بل څوک نشی کولای لکه چې فرمائی : **هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ .**

ژباړه : هغه ژوندي کول کوي ، اومړه کول کوي ، اواخاص په لور دهغه ، ورگرځول کېږی تاسي .

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انا نولپاره

دقريشوكفارو دپيغمبرصلى الله عليه وسلم په زمانه كې په دغه توحيد اعتراف كولو مگر دوى دغه اعتراف داسلام په مبارك دين مشرف نكړل لكه چي فرمائي: وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ .

ژباړه: او قسم دى كه پوښتنه وكړى له هغوى، چا، پيداكړي دي، اسمانونه اوزمكه، خامخا وبه وايي هغوى، الله، ووايه، ټوله ثنا، يو الله ته ده، بلكې، ډير دهغوى، نه پوهيږي.

يعني: اوقسم دى كه ته له هغوى پوښتنه وكړې چي اسمانونه او زمكه چا پيداكړي دي، خامخا به ووايي چې الله، اى محمده! ووايه، ټولې ستاينې يو الله ته دي، خو دهغوى ډير خلك نه پوهيږي.

۲. **توحيد الوهيت:** هغه توحيد ته ويل كيږي چي بندگان په هغوټولو افعالواو اعمالوكي چي الله جل جلاله پري امركړى دى يعنى دبندگانوتول اعمال اوعبادات چي ترسره كوى يې ديو الله جل جلاله لپاره ئى وگرځوى هغه ذات چي مثل او شريك نلري لكه: دعا، ويره، توكل، مرسته غوښتل او داسى نور.

- صرف يواځى الله جل جلاله ته غږ كوو لكه چي فرمائي: وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ . سوره غافر ﴿٦٠﴾

ژباړه: او وفرمائي رب ستاسې (اى بندگانو زما (تاسې و بولئ ماچي قبلوم تاسې ته) دعاء ستاسې .)
- صرف دالله جل جلاله څخه بايد وويريږو لكه چي فرمائي: فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ .
ژباړه: نو مه ويريږي تاسې له كفارو ! او و ويريږي زما (داحكامو له ترك (كه يئ تاسې مومنان) په حق سره .)

- يواځى به په الله جل جلاله توكل كوو لكه چي فرمائي: وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ .
ژباړه: اواخاص پر الله توكل وكړئ تاسى ! كه يئ تاسې مؤمنان (باور لرونكي په وعده دالله .)
- يواځى به دالله جل جلاله څخه مرسته غواړو لكه چي فرمائي: إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ .
ژباړه: خاص تاته عبادت كوو او خاص له تا څخه مرسته (مدد) غواړو .
- يواځى به الله جل جلاله ته پناه وړ وړو لكه چي فرمائي: قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ . سوره ناس ﴿١﴾
ژباړه: ووايه (اى محمد) پناه غواړم په رب د ټولو خلكو .

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

- داهغه توحيد دى چې پيغمبر انوعليهم السلام راوړى دى لكه چې فرمائى: وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ .

ژباړه: او خامخا ليرلى وو موږ په هر (امت كې يو رسول) چه وواي دوى ته (چه عبادت كوى) يواځى (د الله او ځان ساتى تاسې له شريرانو) باطلو معبودانو (څخه .

- داهغه توحيد دى چې كفارو مخكى هم ترى انكار كړى وه او اوس هم ترى انكار كوى لكه چې الله جل جلاله د مشركانوپه ژبه فرمايلى دى: أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ .

ژباړه: آيا ده گرځولى دى دغه (360) معبودان يو ؟ بيشكه دغه گرځول ، د ډيرو معبودانو يوه ته چې تاسې نور معبودان پريږدئ او ديو الله عبادت كوى (، خامخا يو څيز ډير عجيب دى) چې مثل نه لرى (

۳. داسماء اوصفاتو توحيد: په هغو ټولو اسماء اوصفاتوچې الله جل جلاله خپل ځان ته ويلي اوياهم پيغمبر صلى الله عليه وسلم پرى موصوف كړى دى په قرآن كريم او صحيح نبوى سنتوكى راغلى دى پرى ايمان لرل داسماء اوصفاتو توحيد ته ويل كيږى ، د يادولو وړده چې الله جل جلاله ډير نومونه لرى لكه: بښونكى ، اوريدونكى ، ليدونكى ، حكمت والا اوداسى نور . الله جل جلاله فرمائى: لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ .

ژباړه: نشته په شان ددغه (الله (هيڅ څيز) په هيڅ څيزكې (، او هم دغه (الله (دى ښه اوريدونكى) دټولو اقوالو (ښه ليدونكى دټولو اعمالو .

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انا نو لپاره

درېشتينو خلكو صفتونه:

الله جل فرمائی: وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

ژباړه: قسم دی په عصر چه بیشکه انسان خامخا په زیان کې دی (په صرف کولو د عمر سره په فانیه و مطالبو کې (مگر) خو زیانکاران نه دی (هغه کسان چه ایمان ئی راوړی وی او کړی ئی دی ښه) عملونه) او وصیت ئی کړی وی یوله بله په حقه چه ایمان ، او وصیت ئی کړی وی یو له بله په صبر سره) په طاعت او مصیبت او له معصيته .

یعنی : الله جل جلاله په وخت قسم یادکړی دی چی انسان په تاوان او هلاکت کی دی مگر هغه څوک چی خلورصفتونه ولری:

۱. ایمان : دالله جل جلاله ، پیغمبر صلی الله علیه وسلم ، اود اسلام مبارک دین پیژندلو ته ایمان وائی .

۲. نیک عمل : لکه لمونځ ، روژه ، ریښتنولی ، دموراو پلار سره نیکی کول.

۳. وصیت کول په حق سره : یعنی دایمان اونیک عمل لوری ته دعوت کول اوهغی ته تشویق اوترغیب ورکول .

۴. وصیت کول په صبر سره : یعنی صبر او برده باری ته دعوت اوبلنه ، اوصبر کول په طاعت اودغم او مصیبت په وخت کی.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

هغه شيان چې دتوحيد سره په ټکر کې دي :

۱- په الله جل جلاله ايمان نه راوړل : لومړی شی چې الله جل جلاله په بندگانو واجب کړی په الله جل جلاله ايمان راوړل او په طاغوت کافرکیدل دی لکه چې الله جل جلاله فرمائی : وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ .

ژباړه : او خامخا ليرلی وو موږ په هر (پخواني (امت کې يو رسول) چه ووايي دوی ته (چه عبادت کوی) يواځي (د الله او ځان ساتي تاسې له شريرانو) باطلو معبودانو (څخه .

۲. دطاغوت معنی : هرشی يا شخص چې د الله جل جلاله څخه پرته ئی عبادت وشي او په دغه عبادت باندی راضي وی طاغوت بلل کيږي .

۳. په طاغوت دکافرکیدو څرنگوالی : دغیرالله عبادت باطل گڼل ، دهغه پرېښودل ، دهغه سره کینه کول ، اوهغه څوک چې داسی اعمال ترسره کوی کافرئ بلل او ورسره دښمنی کول دی.

۴. شرک دتوحيد ضد دی : نوتوحيد پدی معنی سره دی چې يواځي دالله جل جلاله عبادت وکړو ، اوشرک دادی چې يو دعبادتونوڅخه غیرالله ته وکړي لکه : دغیرالله څخه څه غوښتل يا غیرالله ته سجده کول دی .

۵. شرک ترټولو لویه او اوچته گناه ده الله جل جلاله فرمائی : إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ .

ژباړه : بیشکه الله نه کوی مغفرت) به ښی (داچې شریک ونيول شي له ده سره او مغفرت کوی) ښی (هغه گناه چې ښکته وي له دې) شرک او کفرنه (هغه چاته چې اراده فرمائې د) مغفرت . (

پدی باید پوه شو چې شرک ټول نیک عملونه له منځه وړی ، په دوزخ کی دهمیش لپاره پاتی کيږي ، او جنت ته دننوتلوڅخه محروميږي لکه چې الله جل جلاله فرمائی دی : وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعمَلُونَ .

ژباړه : اوکه (فرضا) شریک کړی وي دوی له (الله سره نور) نو خامخا به ضایع شوې وي له دوی نه هغه عمل چې وو دوی چې کاوه به ئی .

توحید

دماشومانو او تنکیو څو انانو لپاره

په بل ځای کې الله جل جلاله فرمائي: إِنَّهُ ۙ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ .

ژباړه: بيشكه شان دادی هرچا چې شریک ونيو له الله سره (په عبادت کې بل شی) نو په تحقیق حرام کړی دی ، الله په دغه (مشرک) باندی جنت ، او ځای دده اور) د دوزخ دی .

۶- کفر دتوحید سره په ټکر کې دی نوکفرهغه عمل دی چې کوونکی ئی د توحید او ایمان د دائرې څخه خارجوی لکه په الله جل جلاله ، دقرآن کریم په آیاتونو او پیغمبرصلی الله علیه وسلم مسخری او ملنډی وهل ، الله جل جلاله فرمائی: قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ .

ژباړه: ووايه (ای محمده ! دوی ته چې (آيا په الله او په آیاتونو) حکمونو (د الله او په رسول د الله پورې وې تاسې چې استهزاء به مو کوله ، عذرونه مه کوي تاسې) موږ ته په دروغو سره (په تحقیق) ظاهرا هم (کافران شوي یی .

۷- نفاق: نفاق دتوحید سره په ټکر کې دی یعنی دخلکوپه وړاندی دتوحید او ایمان ښکاره کول اود کفراوشرک پټول په زړه کې دی لکه: یوڅوک چې په خوله ایمان راوړی اوکفرپه زړه کې پټ کړی لکه چې الله جل جلاله فرمائی: وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ .

ژباړه: اوځينې له خلکو هغه څوک دي چې وايي: ایمان یې راوړی دی موږ په الله او په ورځ دآخرت) چې قیامت او دجزا وخت دی (حال داچې نه دي دوی مؤمنان .

یعنی په ژبه وایي موږپه الله جل جلاله ایمان راوړی دی مگر په زړه مؤمنان نه وې .

په آخرت باندی ایمان لرل:

په آخرت باندی ایمان لرل: یعنی چې دقیامت دورځی واقع کیدل حتی وبولی او یقیني ایمان ولری چې خلک به دقبرونوڅخه را ژوندی کیږی دهغوعملونوپه خاطرچې په دنیا کې ئی کړی وې حساب ورسره کیږی اوجزابه ورکول کیږی چې په نتیجه کې به نیکان جنت ته او گناه کاران به دوزخ ته ځی .

په آخرت باندی ایمان لرل دری شیان دی:

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انا نولپاره

۱- دمرگ څخه وروسته په بيا را ژوندی کيدلو ايمان لرل :

دقيامت په ورځ روحونه بيرته خپلونو جسمونو ته ورځي او مړي د قبرونو نه را پورته کيږي او خلک دخپل رب (الله جل جلاله) په وړاندې دريږي بيا هغوی چي پښی لوڅ ، برېښ او ناسنت شوی يوځای سره غونډيږي ځکه الله جل جلاله فرمائي : **ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ .**

ژباړه : بيا بيشکه تاسی چي ئی وروسته ددی نه ، خامخا مړه کيدونکی یی ، بيا بيشکه تاسو په ورځ دقيامت به را پاڅولی کيږی .

همدارنگه پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمائي : **﴿ يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاةً عُرَاءَ غُرُلًا ﴾**

. يعنی دقيامت په ورځ به خلک پښی لوڅی ، برېښ او ناسنت شوی دخپلو قبرونو نه را پورته کيږي.

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

۲- د عملونو په تلو او شميرلو ايمان لرل :

الله جل جلاله خلک دخپلو اعمالو سره سم کوم چي په دنيا کي ئي ترسره کړي راپورته کوي او حساب به ورسره کوي بيا وروسته چي څوک موحد (ديوالله جل جلاله عبادت کوونکي وي) او د الله جل جلاله اود هغه رسول اطاعت ئي کړي وي حساب به ئي اسانه وي ، او څوک چي مشرک او گناه کار وي حساب به ئي سخت وي .

د انسان عملونه به په يوه لويه ترازو کي تلل کيږي د ترازو په يوه پله کي نيکي او په بله پله کي بدې اچولي کيږي بيا څوک چي نيکي ئي د بديو او گناهونو څخه زياتي وي جنت ته به ځي ، او څوک چي بدې او گناهونه ئي دنیکيو څخه زياتي وي دوزخ ته به ځي د عملونو د تلو په اړه الله جل جلاله فرمائي : **فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَنَقْلُبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا ﴿١١﴾ فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا ﴿١٢﴾ .**

ژباړه : پس هر هغه څوک چي ورکړل شي کتاب (عملنامه) دده په بني لاس دده کي ، نو زر ده چي حساب به وکړل شي له ده سره حساب آسان ، او وبه گرځي اهل خپل ته) په جنت کي (خوشحاله کړي شوی ، او هر هغه څوک چي ورکړل شي کتاب (عملنامه) دده وروسته تر شا دده) په کيڼ لاس ئي (پس رز به ناري کړي اي هلاکه ! اي هلاکه) ! زما را حاضر شه ! دادی وخت دی (او ننه به وځي دی بل اور) د دوزخ (ته .

د اعمالو تلو د ترازو په هکله الله جل جلاله فرمائي : **وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ .**

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

ژباړه : او اير دو تلې دانصاف د پاره د (اهل د) ورځې د قيامت بس ظلم به ونه كړل شي په هيڅ نفس د هيڅ شي (هيڅ) ، او كه وي (دغه عمل (په قدر ديوى دانې سپيلني) اوري (نور ا به وړو دغه) دانه (، او بس يو موږ حساب كوونكي) يا ساتونكي د بندگانو د اعمالو .

۳- جنت او دوزخ :

جنت هغه دائمي ځای دی چې : الله جل جلاله دهغو مومنانو لپاره تياره او جوړ کړی دی چې دالله جل جلاله او دهغه د پيغمبر صلی الله عليه وسلم اطاعت ئی کړی وی او د بدیو څخه ئی پرهیز کړی وی ، په هغه کی ټول هغه دائمي نعمتونه لکه د خوراک ، ځاکاک اغوستلو او ټول هغه شيان چې انسان ئی خوښوی شته دی .

دوزخ هم د دائمي عذاب ځای دی چې : الله جل جلاله دهغو خلکو لپاره تيار کړی دی چې دالله جل جلاله او دهغه د پيغمبر صلی الله عليه وسلم نافرمانی ئی کړی وی ، په هغه کی داسی عذاب ، دردونه ، ستونزی دی چې هيڅ دانسان په فکر کی نه تیریری شته دی .

الله جل جلاله د جنت په هکله فرمائی : **وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ** . ﴿١٣٣﴾

ژباړه : وتلو وکړی په طرف د (هغو اعمالو چې سبب د (مغفرت درب ستاسې او) سبب د دخول د (جنت) دی (، چې پلنوالی دهغه) لکه پلنوالی د (اسمانونو او ځمکې دی ، تيار کړی شوی دی دغه) جنت (له پاره د پرهیزگار انو .

او همدارنگه الله جل جلاله فرمائی : **فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءِ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ** . ﴿١٧﴾

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

ژباړه: پس نه دی معلوم هيڅ نفس ته (نه پرښتی او نه نبي ته) هغه شی چې پټ کړی شوی دی دوی ته له یخوالی د سترگو نه دپاره د جزاء دهغه عمل چې وو دوی چې کاوه به ئې (پټ .)

ددوزخ په هکله الله جل جلاله فرمائی: فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

ژباړه: وساتی تاسې (ځانونه) له هغه اوره چې خس (خشاک) د هغه بنيادمان او تیرې (کټې) دی چې تیارکړی شوی دی (دا اور) لپاره د کافرانو .

اوهمدارنگه الله جل جلاله فرمائی: إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾

ژباړه: بیشکه په نزد زموږ دی (لپاره د منکرانو په آخرت کی) ځنځیرونه درانه او اور سوځوونکي ، او طعام نښتونکی په مری کی (چې دزقوم او ضریع ونه ده) او عذاب دردناک .

ای الله ! موږ جنت غواړوهغه خبری اواعمال غواړو چې موږ جنت ورنږدی کړی اودهغواو خبرو او اعمالو څخه په تا باندی پناه غواړو چې دوزخ ته د ورنږدی کیدو سبب کیږی اللهم آمین.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

داسلامي عقيدې اودهغې دارزښت په اړه څو خبرې:

داسلام مبارک دين عقیده اوشريعت دی:

عقیده: دهغوکارونو څخه عبارت دی چې نفس هغه تصديقوی او زړه په هغه سره مطمئن او ډاډه کېږي او د مومنانو دا داسې کارونه دی چې په هغې کې هيڅ ډول شک او تردید نلري.

شريعت: هغه عملی کارونه دی لکه: لمونځ، روژه، زکات، دموږ اوپلار سره نيکي او داسې نور.

داسلامي عقيدې ستی او اساس عبارت دی له: په الله جل جلاله ايمان لرل، په ملائکو، اسماني کتابونو، او پيغمبرانو، داخرت په ورځ، په قضا او قدر داچې خيراوشر دواړه دالله جل جلاله له لوري دی ايمان لرل دی.

دليل ئی دالله جل جلاله دغه مبارک آيت دی چې فرمائی: لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ ﴿١٧٧﴾

ژباړه: نه ده نيکي) يواځې دا کار (چې وگرځوي مخونه خپل) په لمانځه کې (طرف دمشق يا مغرب ته مگر غوره نيکي د هغه چا ده چې ايمان ئی راوړی وی په پاک الله او) ايمان ئی راوړی وی په (ورځې آخرې او په) ټولو (پرښتو او په) ټولو (کتابونو او) ايمان ئی راوړی وی (په) ټولو (انبياء).

دقضا او قدر په هکله الله جل جلاله فرمائی: إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

ژباړه: بيشكه موږ هرشي پيدا كړې مودې په (رومبني ازلي) اندازه سر ، او نه دى امر زموږ (يو شي لره چې اراده مو كړې ده ده هغه) پيدا كولو (مگر) امر (يو ځل لكه رېول دسترگو .

پيغمبر صلى الله عليه وسلم فرمائي : ﴿ الْإِيمَانُ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ ﴾

يعنى : په الله جل جلاله ، په ملائكو ، په اسماني كتابونو په پيغمبرانو د قيامت په ورځ اوداچى انسان ته د خيراو شر پيښيدل ټول دالله جل جلاله له لورى دى پوره ايمان لرل دى.

داسلامى عقيدې اهميت :

داسلامى عقيدې اهميت دډيرو كارونو دترسره كولو څخه ښكاريزې چې ځينې ئې په لاندې ډول دى :

۱: زموږ ضرورت عقيدې ته ترهرڅه زيات دى او همدارنگه زموږ احتياج دغه عقيدې ته ترهرڅه ډيردى ځكه هيڅ نيكبختي ، نعمت او لوړوالى دزړونولپاره دالله جل جلاله د عبادت او بندگي نه پرته وجود نلري ځكه الله جل جلاله دزړونو پيداكوونكى دى .

۲:- ترټولو لوړه او مهمه فريضه اسلامى عقیده ده ، له همدې وجې لومړنى شى چې دخلكو څخه غوښتل كيږي لكه چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلى دى : أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ

ژباړه : ماته امر شوى دى ترڅو دخلكو سره ترهغې و جنگيږم چې گواهي ورکړي چې پرته د الله جل جلاله څخه بل څوك د عبادت وړ نشته او محمد دالله جل جلاله رسول او پيغمبردى.

۳:- يواځى اسلامى عقیده ده چې دامنيت ، استقرار ، نيكبختي او خوشحالى سبب گرځي لكه چې الله جل جلاله فرمايى : بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿112﴾

ژباړه : بلكې (غير له دوى هم داخلېږي) هرڅوك چې وسپاري ځان خپل الله ته حال داچې دى نيكو كار وي نو دى ده لره اجر دده په نزد د رب دده او نه به وي هيڅ قسم ويره په دوى باندي او نه به دوى (هيچيرې) خفه كيږي (دجزا په وخت كې) .

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

اسلامی عقیده هغه یواځنی عقیده ده چې عافیت او پرمختګ منځ ته راوړی لکه چې الله جل جلاله فرمایي:

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ ﴿96﴾.

ژباړه : اوکه خلکو ددې کلیو (ښارونو) ایمان راوړی وی او تقوی یې (غوره) کړی وی نو خامخا پرانیستلې به وې موږ به دوی باندې (دروازې د (برکتو نو له لوري د آسمانه) د باران په اورولو (او له) لوري (د ځمکې) په زرغو نولو د محصولاتو .)

۴ :- اسلامی عقیده اسلامی حکومت ته د رسیدلو او دهغه دستنو ټینګولو سبب ګرځي لکه چې الله جل جلاله فرمایي : وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿105﴾

ژباړه : او خامخا په تحقیق لیکلي دي موږ په زبور کې وروسته له نصیحت څخه دا چې بیشکه دد ځې ځمکې مالکان کیږی به) بالاخر هغه (بندګان زما چې نیکان دي) او په میراث به ئې وړی .)

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

په الله جل جلاله باندې ايمان لرل :

په الله جل جلاله باندې د ايمان لرلو معنی : د زړه څخه د الله جل جلاله په موجودیت باور کول او دالله جل جلاله په ربوبیت ، الوهیت ، اسماء او صفاتو باندې اعتراف کول دی .
نو په الله جل جلاله باندې ايمان لرل په څلورو شيانو کې خلاصه کېږي :

۱- دالله جل جلاله په وجود ايمان لرل.

۲- دالله جل جلاله په ربوبیت ايمان لرل.

۳- دالله جل جلاله الوهیت ايمان لرل.

۴- دالله جل جلاله په اسماء صفاتو ايمان لرل .

ددې مطالبو په اړه تفصیل په لاندې ډول وړاندې کېږي:

الف : د الله جل جلاله په وجود ايمان لرل :

دالله جل جلاله په وجود ايمان لرل یو فطري کار دی چې هیڅوک ددې په اړه اختلاف نلري پرته دځینو ملحدینو څخه چې الله جل جلاله نه مني نو زیاتره خلک دالله جل جلاله په وجود اقرارکوي او کوم اختلاف په کې نلري .

هرمخلوق پرته له کومې زده کړې دخپل فطرت نسبت خپل خالق ته کوي له بل پلوه ددوعا غوښتل او دالله جل جلاله له لوري دهغې قبلیدل په یقیني ډول د الله جل جلاله په وجود دلالت کوي لکه چې الله جل جلاله فرمایي : اِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبْ لَكُمْ ﴿٩﴾

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

ژباړه: « يادګړی » هغه وخت چې استغاثه به کوله تاسې خپل رب ته نو الله درورسیده له پاره د (فرياد) ستاسې .

ب: پدی باندی ټول پوهیږی چی هره واقعۀ او پیښه یو پیدا کوونکی لری ، نو ټول مخلوقات او زموږ په چاپیریال کی چی څه لیدل کیږی باید خالق او پیدا کوونکی ولری چی هغه هم الله جل جلاله دی ، ځکه دا امکان نلری چی کوم کس یا شی د پرته له پیدا کوونکی څخه منځ ته راشی او پیدا کوونکی ونلری ، ځکه هیڅ کس یا شی پخپله ځان نشی پیدا کولی لکه چی الله جل جلاله فرمایي : اَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿35﴾ .

ژباړه: آیا پیداګړی شوي دي دوی بې له یو څیز (خالق پخپل سر) یا که دوی پخپله پیدا کوونکي دي دځانونو خپلو .

نو ددغه مبارک ایت معنی داشوه چی بدون دپیدا کوونکی څخه ندی پیدا شوی او پخپله یی ځانونه ندی پیداګړی ، نو په ښکاره ډول سره معلومیږی چی ددوی پیدا کوونکی الله جل جلاله دی.

ج: ددی مخلوقاتو نظم او ترتیب که اسمانونه دی یا ځمکه ، ستوری او په یقینی ډول پدی دلالت کوی چی دغه نړی پیدا کوونکی لری اوهغه هم الله جل جلاله دی لکه چی الله جل جلاله فرمایي : صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿88﴾ .

ژباړه: هغه (الله) چې محکم (درست) کړی ئې دي هر څیز (چې پیدا کړي ئې دي) بیشکه چې دغه (الله) ښه خبردار دی په هغو کارو چې کوی یې تاسې .

نو تاسو گوری چې دغه نړی د زیاتو کهکشانونو سره سره چې هریو یې په ملیونونو ستوري لري او دیو ځانګړی تګ او ګرځیدو لرونکی دي چی یو یې هم دخپل تعین شوي مدار څخه نه تیرېږي او دبل سره ټکر نه کوي او له منځه نه ځي او هریو دخپلې تعین شوې دندي په سرته رسیدو کې بوخت دي . لکه چې الله جل جلاله فرمایي : لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿40﴾

ژباړه: نه دی لمر لائق دغه لره (اوله وسه ئې پوره نه دي) چې لاندې کړي سپوږمی (په زمان ، مکان اوصافو کې) او نه شپه مخکې کیدونکې ده له ورځې څخه ، او دغه ټول (فلکي اجرام) په اسمان کې چور لیدونکي دي (لامبو په کې وهی براخ په کې روان دي

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

.

۲- دالله جل جلاله په ربوبيت ايمان لرل.

الف : دالله جل جلاله په ربوبيت دایمان لرلو معنی : پدې باندې اقرار کول چې الله جل جلاله رب او معبود د ټولو شیانو ، مالک ، رازق او پیدا کوونکی د ټولو دی ، همغه الله جل جلاله پیدا کول کوي او مړه کول کوي ، او همغه الله جل جلاله گټه او تاوان رسوي ، او ټول کارونه د الله جل جلاله لپاره دي ، خیر او نیکي د الله جل جلاله په لاس ده ، او په هرشي الله جل جلاله قادر او توانا دی ، په ټولو پورتنیو کارونو کې شریک نلري .

د الله جل جلاله په ربوبیت باندې ایمان پدې معنی سره چې په قطعی ډول سره باور وکړی چې الله جل جلاله یواځې هغه ذات دی چې هیڅ ساری او شریک نلري او یواځې همدغه ته عبادت کیږي او یواځې ټول کارونه پرمخ بیایي او هیڅاته ضرورت نلري ، او همداسې په لنډ ډول ایمان په ربوبیت : پدې باندې باور چې یواځې الله جل جلاله د ټولو موجوداتو او ددې نړۍ خالق دی لکه چې الله جل جلاله فرمایي : **اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ﴿٦٢﴾** .

ژباړه : الله جل جلاله دهرشي پیدا کوونکی دی.

او همدارنګه همدغه الله جل جلاله ټولو مخلوقاتو ته روزی ورکوي لکه چې الله جل جلاله فرمایي : **وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا ﴿٦٣﴾** .

ژباړه : او نشته هیڅ تلونکی (خو ځیدونکی ذی روح) په ځمکه کې مګر دی پرالله رزق (روزي) دهغه (تفضلاً ترحماً نه وجوبا) .

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

اوهمغه الله جل جلاله د ټولو مخلوقاتو مالک او څښتن دی لکه چې الله جل جلاله فرمایي : **لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ ﴿120﴾** .

ژباړه : خاص الله لره دی ملک (سلطنت) داسمانونو او سلطنت دځمکې او سلطنت دهغو شيانو چې په دوی کې دي .

ب : الله جل جلاله په ربوبیت کې خپل یو والی په ټولو مخلوقاتو باندې په قرآن کریم کې بیان کړی دی لکه چې فرمایي : **الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿2﴾** .

ژباړه : ټولې ستاینې (صفتونه) خاص الله لره دي ، چې پالونکي دعالمیانو (دخپل حکمت له مخې) .
رب العالمین : یعنی خالق ، مالک ، هدایت کوونکی او تربیت ورکوونکی دټولو مخلوقاتو سره دټولو نعمتونودی .

ج : الله جل جلاله په ربوبیت ایمان لرل دانسانانو په فطرت کې په داسې ډول سره ایښی دی چې حتی دپیغمبر صلی الله علیه وسلم په زمانه کې د عربو مشرکین هم داسې عقیده درلوده لکه چې الله جل جلاله فرمایي : **قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿86﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿87﴾ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿88﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿89﴾**

ژباړه : ووايه څوک دی رب دآسمانونو او رب دعرش ډیر لوی نو ژر و به و ائې دوی چې (دغه ټول ملکا ، خلقا او عبیدا منسوب (الله ته دي نو ووايه) ای محمده ! دوی ته چې (، آيا پس نه ویریري تاسې) له عذابہ دالله او ځان نه ساتئ له شرکه (، ووايه) ای محمده ! دوی ته چې (څوک دی هغه ذات چې په ید (بلاکيف (د ده کې پاچاهي تصرف دی دهر څيز او دی پناه ورکوي) مخلوقاتوته (او پناه نه ورکوله کېږي په) ضررد (ده باندې که یې تاسې چې پوهیږی ، نو ژر وبه و ائې چې) دا صفات (خاص الله لره دي ، ووايه) ای محمده ! دوی ته (پس څرنگه ټکي درباندي کوله شي) او گرځي له حقه يا کوم طرف ته سحر درباندي کاوه شي .

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

يجير ولايجار عليه : يعنی د خپلو بندگانو مصيبتونه او بلاوی دفع کوي مگر هيڅوک نشي کولای چې کوم شی الله جل جلاله مقرر کړی وي هغه دفع کړي او مخه ئی ونيسي .

ديادونی ورده چې يواځی د الله جل جلاله په ربوبيت باندی ايمان لرل د مسلمان کيدو لپاره کفايت نکوی بلکی بايد د الله جل جلاله په الوهيت هم ايمان ولری ځکه رسول الله صلى الله عليه وسلم د هغه مشرکانو سره چې د الله جل جلاله په ربوبيت ايمان درلود هم جگړه وکړه تردی چې د الله جل جلاله په الوهيت هم ايمان راوړی .

د : ټول موجودات په نړی کی د آسمان نه نیولی ، ځمکه ، کهکشانونه ، ستوری ، ونی ، انسانان ، پیریان او داسی نور دا ټول د الله جل جلاله فرمانبردار او اطاعت کوونکی دی لکه چې الله جل جلاله فرمائی : وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿83﴾

ژباړه : (حال داچې) خاص (الله ته غاړه ايښې ده هر هغه چې په آسمانونو کې دی ،) له علویاتو (او په ځمکه کې دي) سفلیاتو سره له اسمانونو او ځمکو (په خوښه یا په زوره ، او بیا) خاص (هم دی ته بیرته بیولی کېږی) داتول خلق د مجازاتو له پاره نو ښايي چې ټول ، هدایت او اسلام ځانته غوره کړي (

نو هيڅ یو مخلوق د الله جل جلاله د قضاء او قدر څخه بهر ندی ، ځکه چې الله جل جلاله د هغوی مالک دی او هر ډول چې وغواړی الله جل جلاله د خپل حکمت په اساس دهغوی په کارونوکی مداخله او تصرف کوی ، او الله جل جلاله دهغوی پیدا کوونکی دی ، او کوم شيان چې پرته له الله جل جلاله څخه دی دهمده مخلوق او ورته محتاج دی .

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

ه. نوکله چې همداسی ده نو پرته له الله جل جلاله څخه خالق ، روزی ورکوونکی ، او تدبیر ورکوونکی نشته ، او هیڅ ذره حرکت نشی کولی مگر د الله جل جلاله په خوښه ، نو باید زړونه یواځی الله جل جلاله ته متوجه کړو ، غوښتنی او حاجتونه یواځی دالله جل جلاله څخه وغواړو ، او توکل پری وکړو چې خالق ، روزی ورکوونکی او مالک زموږدی .

۳- د الله جل جلاله په الوهیت باندی ایمان لرل :

الف – پدی باندی یقینی باور او تصدیق لرل چې الله جل جلاله یواځنی ذات د ټولو ظاهری او باطنی عبادتونولائق دی لکه : دعا ، ویره ، توکل ، مرسته غوښتل ، لمنځ ، زکات ، روژه او داسی نور.

نو پدی صورت کی بنده یقین لری چې یواځی الله جل جلاله دهغه معبود دی ، شریک او ساری نلری ، او پرته له الله جل جلاله څخه معبود برحق وجود نلری لکه چې الله جل جلاله فرمائی : **وَالْهَکُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿163﴾**

ژباړه : او معبود ستاسې معبود یو دی ، نشته بل څوک لائق دعبادت مگر هم دی ، خورا) ډیر (مهربان پوره رحم لرونکی دی .

الله جل جلاله پدې آیت شریف خبر راکړی چې معبود یودی او یواځی یوالله دی ، نو باید دالله جل جلاله څخه پرته بل معبود ونه نیول شي او نه یی عبادت وشي .

ب – همدارنگه دالله جل جلاله په عبادت باندی ایمان لرل :

یعنی پدی باندی ایمان لرل چې یواځی الله جل جلاله په حقه معبود دی او هیڅ شریک نلري.

اله : یعنی هغه معبود چې مینه ورسره ولرو، تعظیم او لویي یی بیان کړو ، او خپل ټول عبادتونه او طاعتونه صرف دالله جل جلاله لپاره وگرځوو ، او پرته له الله جل جلاله څخه بل چاته آواز ونه کړو ، او له همدغه الله څخه پرته دبل چاڅخه ونه ډار شو ، او پرته له ده څخه په بل چاتوکل ونه کړو ، او پرته له الله جل جلاله څخه بل چاته سجده ، اطاعت او خضوع ونکړو ، لکه چې الله جل جلاله فرمایي : **إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ . (5)**

توحيد

دماشومانو او تنکیو څو انانو لپاره

ژباړه: خاص تاته يا الله عبادت کوو او خاص ستاخڅه مرسته او مدد غواړو.

دالله په الوهيت باندې دایمان لرلو اهمیت:

لاندې شيان د الله جل جلاله په الوهيت دایمان لرلو د اهمیت ښکارندوی دي:

۱- د انسانانو او پېریانو د پیدایښت څخه مقصد د یو الله جل جلاله عبادت کول دي چې هیڅ شریک نلري لکه چې فرمائي: وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ .

ژباړه: ما پیریان او انسانان یوازې د دې لپاره پیدا کړي چې و ما عبادت وکړي.».

۲- د پیغمبرانو عليهم السلام د رالېږلو او اسماني کتابونو نازلیدل هم پدې څرگند اقرار دی چې الله جل جلاله په حقه معبود دی لکه چې فرمائي: وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ (36) ژباړه: او بېشکه موږ په هر امت کې یو پیغمبر استولی دی چې ووايي: دالله عبادت وکړئ او له طاغوت څخه ډډه وکړئ».

۳- لومړنی شی چې په هر شخص واجب دی د الله جل جلاله په الوهيت باندې ایمان لرل دي لکه چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم معاذ بن جبل رضی الله عنه ته ، یمن ته د لېږلو په مهال وفرمایل: إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ شَهَادَةً أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ..

ژباړه: بیشکه تاته به داهل کتابو(یهودانو او نصرانیانو) څخه یوه ډله راځي نو لومړنی شی چې ته یی ورته رابولی شهادت اَن لَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ده . یعني دوی ددې لپاره دعوت کړه چې ټول عبادات یواځې د یو الله جل جلاله لپاره ترسره کړي .

د-د اَن لَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ معنی:

دغه اوچته کلمه په هر شخص لومړنی او اخیږنی واجب دی چې باید ترسره یې کړي ، ځکه هرڅوک چې پدې عقیده ولري او بیا مړشي جنتي دی لکه چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلی دي: مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، دَخَلَ الْجَنَّةَ.

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

ژباړه: پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمایلی دي: څوک چې مړشي او پدې پوه وي او اعتقاد پرې ولري چې پرته له الله جل جلاله څخه بل څوک د عبادت وړ نشته جنت ته داخلېږي. دغه حديث مسلم شريف روايت کړی دی.

نو د لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ پيژندل او ځان پرې پوه کول د ډيرو او چټو او مهمو واجباتو څخه دي.

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يعني پرته له الله جل جلاله څخه هيڅوک د عبادت وړ نشته.

پورتنی مطلب د الله جل جلاله ټول صفات د غير الله څخه نفی کوي، او هغه يواځې د يو الله جل جلاله لپاره چې هيڅ شريک نلري ثابتوی.

الله: يعني معبود، هرڅوک چې د کوم شی يا کوم شخص عبادت د الله جل جلاله څخه پرته وکړي دهغه معبود دی.

يواځې الله جل جلاله حقيقي معبود دی چې زړونه د هغه د محبت، لویې، لوړوالي، او هغه ذات ته عاجزی، خضوع، ویره، توکل او دهغه څخه غوښتنه، دعا او عبادت کوي.

ه- د لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ارکان: دغه لويه کلمه دوه رکنه لری:

اول رکن: لا إِلَهَ دى چې دغير الله عبادت نفی کوي، شرک باطلوی، په باطلو معبودانو باندې کفر او دهغوی د عبادت څخه انکار واجبوی.

دوهم رکن: إله یعنی د يو الله جل جلاله لپاره عبادت ثابتول، او د ټولو انواعو عبادت د الله جل جلاله لپاره ترسره کول. لکه چې الله جل جلاله فرمايې: **فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿256﴾**.

ژباړه: نو د (**فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ**) د لومړی رکن (**لا إِلَهَ**)، او (**وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ**) د دوهم رکن (**إِلَّا اللَّهُ**) معنی لری.

و- د لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ شرطونه:

دویلو وړ ده چې د ویونکي په ویلو او شهادت کی باید اووه شرطونه مراعات شي او که داسې ونشي نو ویونکی ته یی کومه گټه نشي ور رسیدلی:

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

۱- علم: يعنی پدی کلیې باندی ځان پوهول چی په هغی کی دنورو ټولو باطلو معبودانو نه انکار کول او دیو الله جل جلاله درېوبیت ، الوهیت او اسماء صفاتو اقرارکول او منل دی ددی شرط دلیل دقرآن کریم دغه مبارک آیت دی چی الله جل جلاله فرمائی: {فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ}.

ژباړه: پوه شه ای مخاطبه! چی نشته په رښتیا سره دعبادت او بندگی ، حقدار غیر دالله جل جلاله نه.

۲- یقین: پدی کلیې داسی کامل یقین کول چی په هغی کې دشک او گمان لپاره څه مجال نه وي که چیرې ویونکی د شک او تردید سره مخ شو نو پورتنی مبارکه کلیمه ورته کومه گټه نشي رسولی ، لکه چی الله جل جلاله فرمائی: {إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا} .

ژباړه: الله جل جلاله فرمائی یقینا مؤمنان هغه کسان دی چی ایمان یې راوړی وي په الله جل جلاله او رسول صلی الله علیه وسلم باندې بیا یی شک او تردد نه وي کړی .

۳- قبول والی او منل: يعنی ددی کلیې لاندی چی څه احکام دی هغه منل په خپل دبو الله جل جلاله عبادت کول او دغیر الله عبادت پرېښودل ، نو که ویونکی ددې کلیې ټول عبادات دالله جل جلاله لپاره ونه بولي ، دهغه چا په څیر دی چی الله جل جلاله یی په اړه فرمایلی دی: {إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ، وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿36﴾} .

ژباړه: یقینا دوی هغه خلک دی کله چی به دوی دتوحید کلیې طرف ته را بلل کیدل نو دوی به تکبر او لوبی کوله . تکبر په معنا دنه منلو دحق دی نو هغوی که په ژبه ویل خو منلو ته تیار نه وو نوځکه هغوی مشرکان پاتی شول.....

۴- دځان تسلیمیدل: د هغه څه په اړه چی دغه مبارکه کلیمه پرې دلالت کوي ځان تسلیمول دي لکه چی الله جل جلاله فرمایي: {وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿22﴾} سورت لقمان.

ژباړه-: يُسَلِّمْ وَجْهَهُ: يعنی د الله جل جلاله فرمان ته تسلیم شي.

-الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى: همغه د لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مبارکه کلیمه ده.

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

۵-صدق: يعنى د لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ د مبارکې کليمې په ويلو کې رښتيني وي د زړه له تل څخه دغه مبارکه کليمه ووايي لکه چې رسول الله صلى الله عليه وسلم پدې باره کې فرمايلى دي : قَالَ " : مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ ، إِلَّا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ .

ژباړه : نشته هيڅ يوبنده دالله جل جلاله چې هغه گواهي کوي په رښتيا سره پدې خبره چې نشته حقدار د بندگي او عبادت په رښتيا سره غير دالله جل جلاله نه اوکواهي کوي پدې خبرې چې محمد صلى الله عليه وسلم دالله جل جلاله بنده اورسول دي په رښتيا سره دخپل زړه نه مگر الله جل جلاله حرام کړى دى په هغه باندې دجهنم اور .

۶-اخلاص: يعنى مسلمان خپل عمل د ټولو انواعو دشرک څخه خالص وگرځوي پدې ډول چې څوک د دې مبارکې کليمې د ويلو څخه کوم دنيوي شى حاصلوى مطلب نه وي ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلى دي : فَإِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، يَتَّبِعِي بِذَلِكَ وَجَهَ اللَّهِ

ژباړه : بيشکه الله جل جلاله په هغه چا چې لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ کليمه يي يواځې د الله جل جلاله د رضا لپاره ويلې وي اور حرام کړى دى .

۷-محبت : د دغې کليمې سره مينه لرل او د هغه څه سره مينه لرل چې کليمه پري دلالت کوي او دهغه چا سره مينه لرل چې ددې کليمې په غوښتنو عمل کوي يعنى (د دى کليمې سره مينه کول معناداچې دغه مبارکه کليمه دکوم شي ښودنه او تعليم ورکوى دهغې سره مينه او محبت کول اودڅه نه چې انسان منع کوي دهغې نه ځان ژغورل) لکه چې الله جل جلاله فرمايى : وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ﴿١٦٥﴾ .

ژباړه : ځينې دخلکو نه هغه څوک دى چې نيسي غير دالله جل جلاله نه نور همسيالى اوشريکان او مينه کوى دهغوى سره په شان دمحبت کولودالله جل جلاله سره او

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

هغه کسان چې توحيد والادى او حقيقى مؤمنان دى هغوى ډير زيات محبت کوونکى دى دالله جل جلاله سره .

نو د لا اله الا الله والا هغه څوک دي چې د الله جل جلاله سره خالصه دوستي لري ، او مشرکان د الله جل جلاله سره په دوستي کې شرک کوي ، يعني نور معبودان هم دوست گڼي چې داکار د لا اله الا الله سره په تضاد کې دى .

ز-دعبادت معنى:

-عبادت: دټولو خبرو او عملونو هغه جامع نوم دى چې الله جل جلاله يې دوست گڼي او خوښوي يې، لکه :د الله جل جلاله او رسول صلى الله عليه وسلم سره محبت کول ، د الله جل جلاله څخه ويره ، په الله جل جلاله باندې توکل کول ، د الله جل جلاله څخه طلب او غوښتنه ، لمونځ کول ، زکات ورکول ، د مور او پلار حقوق په ځاى کول ، د الله جل جلاله ذکر کول ، د کفارو او منافقينو په وړاندې جهاد کول او

نو عبادت ډير اقسام لري چې د طاعاتو ډير قسمونه هم په کې راځي لکه : دقرآن کریم تلاوت ، د غريبانو او مسکينانو سره نيکي کول ، رښتينولي ، امانت دارى ، ښې خبري .

نو عبادت هغو ټولو اړخونو ته شاملېږي چې يو مؤمن مسلمان يې الله جل جلاله ته د نږدېک والى په نيت ترسره کوي ، آن تردې که څوک خوړل ، څښل ، او خوب کول د الله جل جلاله د اطاعت په مقصد ترسره کړي ان شاء الله اجر او ثواب ترلاسه کولى شي ،

-او بېشکه موږ په هر امت کې يو رسول را لېږلى و، په دې بلنې سره چې :د الله عبادت وکړئ او له طاغوت څخه ځان وساتئ.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

۳. تر ټولو لومړی شی چې پر هر انسان واجب دی، د الله تعالی پر الوهیت ایمان راوړل دي. لکه څنگه چې د رسول الله ﷺ هغه وصیت چې معاذ بن جبل ته یې وکړ، کله چې یې یمن ته لېږه، راغلي دي:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ فَلْيَكُنْ أَوَّلُ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ شَهَادَةً أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ.»

-ژباړه: ته داسې قوم ته روان یې چې د کتاب خاوندان دي، یعنې یهود او نصارا دي. نو تر ټولو لومړی شی چې ته یې هغوی ته بلنه ورکوې دا دی چې گوهي ورکړي چې له الله پرته بل حق معبود نشته. یعنې هغوی دې ته راوبلې چې ټول عبادتونه یوازې د یو الله لپاره ترسره کړي.

د.د «لا إله إلا الله» معنی :

-دا لویه کلمه د هر انسان لپاره لومړنی او وروستی واجب دی. نو هر څوک چې په دې کلمه د باور په حالت کې مړ شي، هغه د جنت اهل دی. لکه څنگه چې رسول الله ﷺ فرمائي: «مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ.»

-یعنې: هر څوک چې په داسې حال کې مړ شي چې پوهېږي له الله پرته بل حق معبود نشته، هغه جنت ته داخلېږي.

نو د «لا إله إلا الله» پیژندنه او پوهه له تر ټولو سترو او مهمو واجباتو څخه ده.

«لا إله إلا الله» معنی دا ده چې: له یو الله پرته بل هېڅ حق معبود نشته.

دا جمله د الله پرته د هر څه څخه د الوهیت ټول صفتونه نفې کوي، او دا صفتونه یوازې د هغه یکتا الله لپاره ثابتوي چې هېڅ شریک نه لري.

«الله» یعنې معبود، او هر څوک چې د یو شی یا یو کس عبادت کړي، هماغه د هغه معبود گڼل کېږي.»

یوازې الله تعالی حق معبود دی، او زړونه د مینې، درناوي، تعظیم، عاجزی، وېرې، توکل او دعا غوښتلو سره یوازې د هغه (الله) عبادت کوي.

او زړونو ته هېڅ رښتیني خوشحالي او نېکمرغي نه رسېږي، مگر د «لا إله إلا الله» د حقيقي معنا په پلي کېدو سره. ځکه رښتیني خوشالي او ښه ژوند یوازې د یو الله په عبادت پورې تړلی دی.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

نو:

(فمن يكفر بالطاغوت (د لومړي ركن» لا إله «معنا ده،

او) ويؤمن بالله (د دوهم ركن» إلا الله «معنا رانغاړي.

و.د» لا إله إلا الله «شرطونه:

-د يادونې وړ ده چې د شهادت ويلو، يعنې» لا إله إلا الله «په ويلو کې بايد اووه شرطونه پوره شي، که نه نو ويونکى به ترې گټه وا نه اخلي.

۱. د لا إله إلا الله پر معنى پوهېدل :

لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي:

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ﴿

يعني : نو پوه شه چې له الله پرته بل حق معبود نشته.

۲. يقين :

يعنې ويونکى بايد پر هغه څه بشپړ باور ولري چې دا کلمه پرې دلالت کوي .که چېرې شک او ترديد ولري، نو دا کلمه ورته هېڅ گټه نه رسوي .لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا .

بېشکه رښتيني مؤمنان هغه کسان دي چې پر الله او د هغه پر رسول ايمان راوړي، او بيا هېڅ شک په زړه کې ځای نه ورکوي.

۳. منل (قبولول:

يعنې هغه څه منل چې دا کلمه پرې دلالت کوي، يعنې يوازې د يو الله عبادت کول او د هغه پرته د هر چا عبادت پرېښودل .که څوک دا کلمه ووايي خو ټول عبادتونه يوازې د الله لپاره ونه گڼي، نو د هغه مثال د هغو کسانو په څېر دی چې الله تعالى يې په اړه فرمايي:

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَتَارْكَوَا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

هغوی داسې خلک وو چې کله به ورته وویل شول: له الله پرته بل حق معبود نشته، نو تکبر به یې کاوه او ویل به یې: ایا موږ خپل معبودان د یوه لېوني شاعر له امله پرېږدو؟

۴. تسلیمېدل:

یعنې د دې کلمې غوښتنو ته بشپړ تسلیمېدل. لکه څنګه چې الله تعالی فرمایي:

وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

یعنې: څوک چې خپل مخ (الله ته وسپاري، په داسې حال کې چې نیکوکار وي، نو بېشکه هغه کلک لاسوند) ټینګه رسی (نیولې ده، او د ټولو چارو پایله الله ته ورګرځي.

«يُسْلِمْ وَجْهَهُ» یعنې د الله حکم ته تسلیم شي.

او «العروة الوثقى» همدا «لا إله إلا الله» ده.

۵. صدق (رښتینولي):

یعنې دا کلمه باید له زړه او په رښتینولي سره ووايي. رسول الله ﷺ فرمایي:

«مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَى النَّارِ.»

یعنې: هر څوک چې په رښتیا او د زړه له کومې شهادت ورکړي چې له الله پرته بل حق معبود نشته او محمد ﷺ د هغه بنده او رسول دی، نو الله تعالی به دوزخ پرې حرام کړي.

۶. اخلاص:

یعنې عمل یوازې د الله لپاره خالص کول او له هر ډول شرک څخه یې پاکول. دا چې څوک دا کلمه د دنیا د کومې ګټې لپاره ونه وایي. رسول الله ﷺ فرمایي: «إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، يَبْتَغِي بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ»

-بېشکه الله تعالی هغه کس پر اور حرام کړی دی چې «لا إله إلا الله» ووايي او په دې سره یوازې د الله رضا غواړي.

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

۷. مينه :

يعنې د دې كلمې او د هغې د غوښتنو سره مينه كول، او له هغو كسانو سره مينه كول چې پر دې كلمه عمل كوي. لكه څنگه چې الله تعالى فرمايي:

-وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ .

-او له خلكو څخه ځينې داسې دي چې د الله پرته نور شريكان نيسي، هغوی د الله په شان خوښوي، خو مؤمنان الله ډېر سخت خوښوي. او ډيره زياته مينه ورسره لري .

-د« لا إله إلا الله »خاوندان له الله سره خالصه مينه لري، خو مشركان حتی په مينه کې هم شرک کوي، يعنې له الله سره نور معبودان هم خوښوي، او دا کار د« لا إله إلا الله »له معنی سره په ټکر کې دی.

ز. د عبادت معنی:

-عبادت د هر هغه ښکاره او پټې وينا او عمل نوم دی چې الله یې خوښوي او پرې راضي وي؛ لكه د الله او د هغه د رسول سره مينه، له الله ويره، پر هغه توكل، له هغه غوښتنه، لمونځ، زكات، د مور او پلار اطاعت، د الله ذكر، د كافرانو او منافقانو پر ضد جهاد او نور.

نو عبادت ډېر ډولونه لري او هر ډول طاعتونه په کې شامل دی، لكه د قرآن كريم كريم تلاوت، له فقيرانو او اړمنو سره مرسته، رښتينولي، امانتداري او ښه وينا.

عبادت د مؤمن ټول هغه كارونه رانغاړي چې د الله د نږدې كېدو په نيت يې ترسره كوي.

حتی که د انسان خوړل، څښل او ویده کېدل هم د الله د اطاعت په نیت وي، نو اجر او ثواب به ورته ولیکل شي.

لنډه دا چې که زموږ عادي کارونه د الله د رضا په نیت ترسره شي، نو عبادت گرځي او د ثواب وړ کېږي، ځکه عبادت یوازې لمونځ او روژه نه ده.

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

ح. الله تعالى مخلوقات د عبادت لپاره پيدا كړي دي:

لكه څنگه چې فرمايي: وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ إِنْ
اللَّهُ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ .

يعني: ما پيريان او انسانان يوازې د دې لپاره پيدا كړي چې زما عبادت وكړي. زه له هغوی څخه روزي نه غواړم او نه دا غواړم چې ما ته خوراك راكړي، بېشكه الله پخپله روزي وركوونكی، د ځواك څښتن او ډېر قوي دی.

-الله تعالى د پيريانو او انسانانو د پيدا كولو حكمت عبادت گني، حال دا چې هغه د دوی عبادت ته اړتيا نه لري، بلكې هغوی د خپلې اړتيا له امله د الله عبادت ته محتاج دي.

-د بنده اړتيا د الله عبادت او له هغه سره شرك نه كول، له اوبو او خوړو هم ډېره مهمه ده.

او كه د انسان زړه د عبادت خوړوالی او اخلاص وڅكي، نو بيا به د هغه لپاره له عبادته بل هېڅ شی خوړ نه وي.

همدارنگه، هېڅ څوك د الله د بندگۍ له دايرې پرته د دنيا له ستونزو خلاصون نه مومي.

ط. د عبادت ارکان:

هغه عبادت چې الله موږ پرې مكلف كړي يو، دوه ركنه لري:

۱. بشپړه عاجزي او ويره.

۲. بشپړه مينه.

-هغه عبادت چې الله تعالى پر خپلو بندگانو فرض كړی بايد د بشپړې عاجزۍ، وېرې، مينې، شوق او هيلې سره ترسره شي.

-ويلې شو: مينه پرته له ويرې او عاجزۍ لكه د خوراك يا مال سره مينه عبادت نه دی. همدارنگه، ويره پرته له مينې لكه د ښكارې حيوان څخه وېره هم عبادت نه شمېرل كېږي. يواځې كله چې ويره او مينه دواړه د عمل سره يوځای شي، نو هغه عبادت بلل كېږي، او عبادت يوازې د يو الله جل جلاله لپاره صحيح دی.

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

ی - توحيد د عبادت د قبلېدو سبب دی :

-هغه عبادت چې الله تعالى امر پرې کړی له توحيد پرته د عبادت په توګه نه ګڼل کېږي. عبادت چې له شرک سره وي، سم نه دی او هېڅوک نه شي ویلای "که څوک د الله جل جلاله عبادت وکړي، خو عبادت یې له توحيد سره نه وي، نو هغه عبادت نه قبلېږي". هر څوک چې د الله عبادت کوي او په عبادت کې بل څوک ورسره شریک کړي، په حقیقت کې یې د الله عبادت نه دی کړی.

-نو توحيد، اخلاص د عبادت لپاره، او له شرک څخه ځان ساتل د عبادت د قبلېدو شرط دی. برسېره پر دې، عبادت یوازې هغه وخت قبلېږي چې د اسلامي شریعت او د رسول الله د سنتو سره سم وي.

د عبادت د قبلېدو دوه شرطونه دي:

۱. عبادت باید د الله د حکم او د رسول الله د سنتو سره سم وي.

لکه څنګه چې الله فرمایي: ﴿بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾

(يعني) : هو، هر څوک چې په نيکۍ سره خپل مخ الله ته وګرځوي، اجر يې د پروردگار په نزد دی، نه به وېره ولري او نه به خپه شي.

أَسْلَمَ وجهه : معنی یې داده : چې په حقیقت کې توحيد ومني او عبادت یوازې د الله لپاره وکړي.
وهو محسن : معنی یې داده : چې د رسول الله پیروي وکړي.

ک - شرک:

-شرک د یو الله پر الوهیت له ایمان سره ښکاره ټکر لري. ځکه چې یوازې د یو الله عبادت کول د ایمان له بنسټیزو او مهمو واجباتو څخه دي. نو کله چې یو څوک په عبادت کې له الله سره بل څوک شریک کړي، هغه د ایمان د همدې اساسي اصل مخالفت کوي. له همدې کبله شرک تر ټولو لویه ګناه او ستر معصیت ګڼل کېږي، ځکه چې دا د دین بنسټ زیانمنوي.

لکه څنګه چې الله فرمایي:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

-يعني : بېشكه الله دا نه بښي چې له هغه سره شريك ونيول شي، او له دې نه پرته نور گناهونه د چا لپاره چې وغواړي بښي يي.

-همدارنگه فرمايي: ﴿إِنَّ الشَّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

يعني - : شرک يو ستر ظلم دی.

-پيغمبر صلی الله عليه وسلم ته پوښتنه وشوه :ستره گناه کومه ده؟ هغه وفرمايل:

«أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلَقَكَ»

-دا چې ته له الله سره بل څوک برابر او شريك وگرځوي، حال دا چې هماغه الله ته پيدا کړی يي.

-**شرک عبادت باطلوي**، لکه څنگه چې الله فرمايي:

﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

او که هغوی شرک کړی وای، نو هر هغه عمل چې دوی کاوه، يقيناً له منځه به تللی وای (بې گټې به شوی وای). (يعني : که څوک شرک وکړي، هغه څه چې يې کړي له منځه ځي.

همدارنگه، مشرک به تل د دوزخ په اور کې پاتې وي:

الله جل جلاله فرمايي: ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ﴾

-بېشكه هر څوک چې له الله سره شريك ونيسي، نو الله جنت پرې حرام کړی دی، او د هغه استوگنځای اور دی.

شرک په دوه ډوله دي:

۱. **شرک اکبر** : هغه وخت وی چې د عبادت کوم عمل د الله پرته د بل چا لپاره ترسره شي. لکه د روزی یا روغتیا غوښتل له بل چا (غیر الله،) څخه ، یا پر بل چا توکل کول، یا د بل چا لپاره سجده کول. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ »

ژباړه: او ستاسو پالونکې وویل: ما ته دعا وکړئ، زه به يې قبوله کړم.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

-الله جل جلاله فرمايلي دي: وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ. أَلْ عمران . 160

ژباړه: او مؤمنان بايد پر الله توکل وکړي.

دا آيت پر الله جل جلاله د مؤمنانو د باور او اعتماد په ټينگار دلالت کوي، په ځانگړي ډول په ستونزو او جگړو کې.

او همدارنگه فرمايي: فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا »

ژباړه: نو يوازې د الله لپاره سجده وکړئ او د هغه عبادت وکړئ.

-نو ځکه چې دعا، توکل او سجده هغه عبادتونه دي چې الله پرې امر کړی، که څوک دا عبادتونه يوازې د الله لپاره وکړي، هغه موحد او مؤمن دی، او که د الله پرته بل چا لپاره يې ترسره کړي، هغه مشرک او کافر دی.

۲. **شرک اصغر**: هغه خبره يا عمل دی چې انسان د شرک اکبر پر لور بيايي.

لکه: قبر مسجد گرځول، يعنې د قبر تر څنګ لمونځ کول يا پر قبر باندې جومات جوړول، او دا کار حرام دی او کوونکي يې د الله په لعنت او د هغه له رحمته د لرې کېدو په وعده گواښل شوی دی، لکه څنګه چې رسول الله ﷺ فرمايي: لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ .

يعني: د الله لعنت دې وي پر يهودو او نصاراوو، چې د خپلو پېغمبرانو قبرونه يې مسجدونه گرځولي دي.

د قبرونو مسجد گرځول حرام دي، ځکه دا د مړو څخه د دعا غوښتلو او له هغوی څخه د حاجت غوښتلو وسيله گرځي، او دا پخپله شرک اکبر شمېرل کېږي.

۴- د الله په اسماء او صفاتو ايمان:

الف - د الله بيان د هغه په نومونو او صفاتو چې ځان ته يې نسبت ورکړی يا د رسول الله له لارې څرګند شوي. الله په خپلو نومونو او صفاتو کې بې مثاله دی. لکه څنګه چې فرمايي: ﴿فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا ۚ يَذُرُكُمْ فِيهِ ۚ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ .

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

يعني : هغه د اسمانونو او ځمکې پيدا کوونکی دی، هغه ستاسې لپاره له خپلو ځانونو جوړې (مېرمنې) پيدا کړې او له څارويو څخه هم جوړې، په دې سره تاسې زياتوي. د هغه په شان هېڅ شی نشته، او هغه ښه اورېدونکی، ښه ليدونکی دی .

-ځينې نومونه :رحمان :ډېر مهربان، بې پايه رحم کوونکی .لکه څنگه چې فرمايي) :الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ —

يعنی : ډېر مهربان، ډېر رحم کوونکی .

لکه څنگه چې فرمايي) :وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ —

يعني : او هغه ښه اورېدونکی، ښه ليدونکی دی.

بصير :ښه ليدونکی، دهر څه بشپړ ليدونکی.

عزيز :برلاسی، ځواکمن او د عزت څښتن.

حکيم :بشپړ حکمت لرونکی، په هر کار کې د حکمت او پوهې خاوند.

-الله جل جلاله فرمايي :وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ —

يعني : هغه برلاسی، د حکمت څښتن دی.

ب - د الله د نومونو او صفتونو پر ايمان پايې :

۱ - د الله پېژندنه :څوک چې د الله پر نومونو او صفتونو ايمان راوړي، د الله په اړه يې پېژندنه زياتېږي او په يقين سره يې پر الله ايمان هم زياتېږي، او توحيد يې لا ټينگېږي.

۲ - د الله شکر او ستاينه د هغه د نومونو او صفتونو په وسيله کول، او دا د الله د ذکر تر ټولو غوره ډول دی، لکه څنگه چې فرمايي :﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ —

يعني : ای مؤمنانو! الله ډېر یاد کړئ.

۳ - د الله د نومونو او صفتونو په وسيله دعا غوښتل، لکه څنگه چې فرمايي :﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ —

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

يعني: الله ته ښكلي نومونه دي، نو هغه په همدغو نومونو وبولئ.

لكه دا چې ووايي: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ الرَّزَّاقُ فَارْزُقْنِي...»

-ای الله! زه له تا غوښتنه كوم، ته چې روزي ورکوونکی یې، ما ته روزي راکړه.

۴- د الله پر نومونو او صفتونو دایمان له پایلې څخه دی: په دنیا کې ښکمرغي او ښه ژوند، او په آخرت کې د جنت نعمتونه.

دایمان آثار:

-ایمان پر الله د دنیا او آخرت دواړو لپاره ښې پایلې لري. ایمان د دنیا او آخرت ټولې ښې چارې راجلبوي او له هر ډول بدۍ او بلا څخه یې ساتنه کوي.

دلته د ایمان ځینې مهمې پایلې دادي:

۱- الله تعالی د مؤمنانو ټول کړاوونه او سختۍ له منځه وړي، هغوی له گناه ساتي او د دښمن د دسیسو پر وړاندې یې خوندي کوي، لکه څنگه چې فرمایي: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ —

یعنۍ: الله د مؤمنانو دفاع کوي او هغوی د ایمان په سبب بریالي کوي.

۲- ایمان انسان ته پاک ژوند او ښکمرغي ورکوي، لکه څنگه چې فرمایي: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً﴾ —

-هر څوک، که نارینه وي او که ښځه، ښې چارې وکړي او ایمان ولري، موږ ورته پاک او خوښ ژوند ورکوو.

۳- ایمان دانسان نفس له خرافاتو پاکوي. څوک چې په رښتیا په الله ایمان ولري، ټول کارونه الله ته سپاري، ځکه چې هغه د ټولو نړۍ والو رب دی او د هغه پرته هېڅ رښتینی معبود نشته. مؤمن له مخلوق نه نه وېرېږي، زړه په چا نه تړي، او ځان له خرافاتو، اوهامو او بې بنسټه خیالونو ازادوي.

۴- یو بل اغېز د ایمان دا دی چې انسان بریالی کېږي، له خطر او اضطراب څخه خوندي پاتې کېږي او خپلې غوښتنې ترلاسه کوي، لکه څنگه چې فرمایي: ﴿أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ —

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

يعني : دا كسان د خپل رب پر لاره دي او همدا كسان رستگار دي.

۵- ستره پايله يې دا ده چې په ايمان د الله رضا ترلاسه كيږي، جنت ته داخلېږي او د تلپاتو نعمتونو او بشپړې رحمت ترلاسه كول دي.

په فرېستو ايمان لرل :

الف – د فرېستو په وجود باور كول .

-يعني : هغوی بندگان دي او د الله فرمانونه ترسره کوي:

-الله جل جلاله فرمائی : ﴿بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهٖ يَعْمَلُونَ﴾

-د فرېستو په اړه ايمان څلور برخې لري:

۱. د هغوی په وجود ايمان.

۲. په هغو نومونو ايمان چې پېژندل شوي، لکه جبرائيل.

۳. په هغو صفاتو ايمان چې پېژندل شوي.

۴. د هغو په اعمالو ايمان چې د الله په امري ترسره کوي، لکه عبادت.

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

-بايد وويل شي چې په فرېستو باندې ايمان ، دايمان له ارکانو څخه دی لکه څنگه چې الله جل جلاله فرمائي: ﴿أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ﴾

ب - د فرېستو صفات :

-فرېستې له نور څخه جوړې شوي دي او وزرونه لري . ځينې فرېستې لکه جبرائيل شپږ سوه بالونه لري . کله ناکله د الله په خوښه د انسان په بڼه څرگنديږي . د فرشتو دنده يوازې د الله عبادت کول او هيڅ ربوبيت يا الوهيت نلري .

ج - د فرېستو ډولونه او دندې:

۱ . جبرائيل : پيغمبرانو ته د وحی راوړلو دنده لري .

۲ میکائيل . : د باران د کيدو اوهرځای ته يی دلېرلو دنده لري .

۳ . اسرافيل : د شپېلی پوکيدو دنده لري .

۴ . ملک الموت او دهغه ملگری : د ارواح اخستلودنده لري .

۵؛کرام الکاتبين - : هغه فرېستې چې د انسان د ښو او بدو عملونو د ثبت کولو مسوول دي ،

۶معقباتي فرېستې - : نورې فرېستې شته چې د انسانانو د ساتنې او حفاظت مسووليت لري .
-ځينې فرېستې د دوزخ ساتونکي دي او ځينې نورې د ښو مجلسونو او ذکر په لټه کې دي . ځينې يې د غرونو مسوولې دي ، او ځينې يې په صفونو کې ولاړې وي او هېڅکله نه سترې کيږي . په حقيقت کې ، هېچا ته د الله جل جلاله د پوځونو شمېر معلوم نه دی .

د - په فرېستو دايمان اثرات:

په فرېستو باندې ايمان مېمې اغېزې لري ، چې ځينې يې دا دي:

۱ . د الله عظمت او د هغه په بشپړ قدرت پوهه : ځکه چې د مخلوق عظمت د خالق عظمت ښي ، کله چې مؤمن پوه شي چې الله تعالی فرېستې د رڼا نه جوړې کړې دي چې مختلف وزرونه لري ، نو هغه الله ته به په زيات عزت او قدر سره وگوري .

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

۲. د الله تعالى په عبادت کې ثابت قدمۍ او ټينګښت: هر څوک چې په دې ايمان ولري چې فرېښتي شتون لري او د هغه ټول عملونه ليکي، نو هغه به له الله څخه ډير وډار شي نو نه به په پټه او نه په علني توګه گناه وکړي.

۳. په عبادت کې صبر او د آرامۍ احساس: کله چې مؤمن يقين ولري چې په دې نړۍ کې زرګونه فرېښتي ورسره دي چې د الله تعالى په غوره طريقه اطاعت کوي، نو هغه ته به آرامتيا ورسېږي.

۴. د الله تعالى څخه د شکر او منې احساس، ځکه چې الله تعالى د انسانانو لپاره فرېښتي د ساتنې او پالنې لپاره ګمارلي دي.

۵. هغه به په دوامداره توګه د نړۍ پای ته رسيدو په اړه فکر کوي، ځکه چې د مرګ فرېښتي په ياد لري چې يوه ورځ به د هغه روح قبض کړي، دا هغه هڅوي چې د خپل آخرت لپاره ايمان او نېک عملونه وکړي.

په آسماني کتابونو ايمان لرل:

الف- په کتابونو د ايمان معنا:

-په کتابونو ايمان دا معنی لري چې انسان په پوره باور سره عقیده ولري چې الله تعالى د خپلو بندګانو د لارښوونې لپاره د پيغمبرانو له لارې کتابونه نازل کړي دي. دا کتابونه د الله تعالى کلام دی، او په هغو کې داسې خبرې شوي دي چې د هغه د شان او مقام سره مناسب دي. په دې کتابونو کې رڼا، حق او د خلکو لپاره د دنيا او آخرت لور ته هدايت شته.

ويل کيږي چې په اسماني کتابونو ايمان درې شيان رانغاړي:

۱. په دې ايمان لرل چې يقيناً الله تعالى دغه کتابونه نازل کړي دي.

۲. په هغو کتابونو ايمان لرل چې نومونه يې ياد شوي دي، لکه: قرآن کریم چې پر محمد ﷺ نازل شوی، تورات چې پر موسی علیه السلام نازل شوی، او انجيل چې پر عیسی علیه السلام نازل شوی دی.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

۳. په هغو رښتينو خبرونو ايمان لرل چې له دغو کتابونو څخه موږ ته رسېدلي دي، لکه هغه خبرونه چې قرآن کریم کریم بيان کړي دي.

-بايد وويل شي چې په اسماني کتابونو ايمان د ايمان له بنسټيزو ارکانو څخه يو دی. لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ.

ژباړه: ای مؤمنانو! په الله، د هغه په رسول، په هغه کتاب چې پر خپل رسول یې نازل کړی او په هغو کتابونو چې مخکې یې نازل کړي دي، ايمان راوړئ.

-نو الله تعالى امر کړی چې موږ د هغه پر رسول محمد ﷺ او پر هغه کتاب چې پر ده نازل شوی، يعني قرآن، ايمان راوړو. همدارنگه یې امر کړی چې پر مخکنيو نازل شویو کتابونو هم ايمان ولرو.

-رسول الله ﷺ د ايمان په تعريف کې وفرمايل:

«أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ.»

يعني: ايمان دا دی چې ته په الله، د هغه په فرستو، د هغه په کتابونو، د هغه په پيغمبرانو، د قيامت په ورځ او په قضا او قدر. د هغه په خير او شر. ايمان ولري.»

دماشومانو او تنکیو ځوانانو لپاره

ب- د قرآن کریم کریم خانگرتیاوې:

-قرآن کریم کریم د الله تعالی کلام دی چې زموږ پر پیغمبر محمد ﷺ نازل شوی دی. نو مؤمن انسان دې کتاب ته په ډېر درناوي او عظمت سره گوري، هڅه کوي چې د هغه احکامو ته غاړه کېږدي، هغه تلاوت کړي او د هغه په آیتونو کې فکر او تدبر وکړي. همدا بس ده چې قرآن کریم زموږ لپاره په دنیا کې د هدایت لارښود او په آخرت کې د بریا سبب دی.

-قرآن کریم داسې ډېرې ځانګړتیاوې لري چې هغه یې پر پخوانیو اسماني کتابونو برتره کړی دی، له هغو څخه یې ځینی دا دي:

۱. قرآن کریم کریم د ټولو الهي احکامو لنډيز او مجموعه ده، او هغه څه هم تصدیقوي چې په پخوانیو کتابونو کې د یو الله د عبادت په اړه راغلي دي. لکه څنګه چې الله تعالی فرمایي: **وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهِمِّنًا عَلَيْهِ**.

ژباړه: ای پیغمبره! موږ پر تا دا کتاب (په حقه نازل کړ، چې د مخکنیو کتابونو تصدیق کوونکی او پر هغو ساتونکی او گواه دی.

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

-يعني قرآن كريم هغه صحيحه وحى تصديقوي چې په پخوانيو كتابونو كې موجوده ده.

او «مهمناً عليه» معنا دا ده چې قرآن كريم د پخوانيو كتابونو امين، باوري او شاهد دى.

۲. د قرآن كريم پيروي كول، پر هغه عمل كول او د هغه احكامو ته غاړه ايښودل پر ټولو خلكو واجب دي. خو پخواني كتابونه هر يو يوازې د ځانگړو قومونو لپاره وو. الله تعالى فرماي:

وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ كَرِيمٍ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ ...

ژباړه: او دا قرآن كريم ماته وحى شوى دى، تر څو په دې سره تاسو او هر هغه چاته چې دا قرآن كريم ورسېږي، وويرووم او خبر يې كړم.

۳. الله تعالى پخپله د قرآن كريم د ساتنې ضمانت كړى دى، او هېڅوك به ونه شي كولاى چې هغه بدل يا تحريف كړي. لكه څنگه چې الله تعالى فرماي: إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ .

ژباړه: بېشكه موږ دا ذكر (قرآن) نازل كړى دى، او يقيناً موږ به يې ساتنه هم كوو.

ج - د قرآن كريم كريم په وړاندې زموږ دنده:

-اوس چې موږ د قرآن كريم كريم د ځينو امتيازونو او ځانگړتياوو سره آشنا شوو، نو زموږ دنده د قرآن كريم كريم په وړاندې څه ده؟

-په ځواب كې بايد ووايو: موږ بايد د قرآن كريم كريم سره مينه ولرو او هغه دروند او محترم وېولو، ځكه چې دا د الله عزوجل كلام دى او تر ټولو رښتينې او غوره وينا ده.

-همدارنگه د قرآن كريم كريم د آيتونو تلاوت كول، د هغه په سورتونو كې تدبر كول، او د هغه د نصيحتونو، خبرونو او كيسو په اړه فكر كول پر موږ واجب دي.

او همدارنگه د قرآن كريم كريم د احكامو پيروي كول هم پر موږ واجب ده. لكه څنگه چې له حضرت عائشې رضي الله عنها څخه د حضرت محمد د اخلاقو په اړه پوښتنه وشوه، هغې په ځواب كې وويل:

«كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنَ»

يعني: د هغه اخلاق قرآن كريم وو.

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

يعنې د قرآن كريم احكام او لارښوونې د رسول الله ﷺ په چلند او كردار كې په څرگنده بڼه ښكاره شوي وو، او هغه د قرآن كريم كريم بشپړه پيروي كړې وه.

له همدې امله پر موږ د رسول الله پيروي واجب ده، ځكه چې هغه زموږ لپاره تر ټولو غوره لارښود او نمونه ده. لكه څنگه چې الله تعالى فرمايي: لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا .

ژباړه: بېشكه د الله رسول ستاسو لپاره غوره بېلگه ده، د هغه چا لپاره چې په الله او د قيامت په ورځ اميد لري او الله ډېر يادوي.

د - د پخوانيو اسماني كتابونو تحريف:

-الله تعالى په قرآن كريم كريم كې موږ ته خبر راکړی دی چې اهل كتاب) يهود او نصارا (خپل كتابونه تحريف كړي دي او له هغې بڼې څخه يې بدل كړي دي چې الله نازل كړي وو.

-يهوديانو تورات تحريف او بدل كړ او د هغه احكام يې لوبې او مسخرې گرځولي دي. لكه څنگه چې الله تعالى فرمايي: مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ .

ژباړه: په يهودو كې داسې كسان شته چې خبرې له خپلو ځايونو څخه بدلوي.

-نصاراوو هم د انجيل احكام تحريف كړل. الله تعالى د هغوی په اړه هم فرمايي:

(وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُؤُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ.

ژباړه: او په اهل كتابو كې داسې كسان هم شته چې د كتاب لوستلو پر مهال خپلې ژبې داسې تاووي چې تاسو گمان وكړئ هغه څه چې دوی يې لولي د الله له كتاب څخه دي، حال دا چې له كتاب څخه نه دي.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

هغوی وايي چې دا د الله له لوري دي، خو له الله څخه نه دي. هغوی پر الله دروغ تړي، په داسې حال کې چې پوهېږي چې دروغ وايي.

-نو هغه تورات چې اوس موجود دی، هغه تورات نه دی چې پر موسی علیه السلام نازل شوی و. همدارنگه اوسنی انجيل هم هغه انجيل نه دی چې پر عیسی علیه السلام نازل شوی و.

-بلکې هغه تورات او انجيل چې اوس د اهل کتابو په لاس کې دي، په هغو کې فاسدې عقیدې، باطل خبرونه او دروغجنې کیسې شاملې دي. له همدې امله موږ هغه نه تصدیقوو، پرته له هغه څه څخه چې قرآن کریم کریم یا صحیحو سنتو پي تایید کړي وي.

په پیغمبرانو ایمان راوړل :

الف- دخلکو رسالت ته اړتیا) : رسالت د انسانانو د لارښوونې وسیله ده :

-رسالت د بندګانو لپاره یو ضروري امر دی، او د خلکو اړتیا رسالت ته د هرې بلې اړتیا څخه زیاته ده. ځکه رسالت د نړۍ روح او د ژوند رڼا ده. که په نړۍ کې روح، ژوند او رڼا نه وي، نو په هغې کې به کوم خیر او ښکمرغي پاتې شي؟

-تیاره نړۍ یوازې د رسالت د لمر په راختلو روښانه کېدای شي، او د دنیا او آخرت ښکمرغۍ ته د رسېدو او د ښه او بد د پیژندلو لپاره هېڅ بله لاره نشته مګر د رسالت له لارې.

لکه څنګه چې الله تعالی رسالت ته «روح «ویلی او فرمایلي یې دي: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا﴾ ژباړه: او همداسې مو د خپل امر له مخې تا ته یو روح (دروېږه. ته مخکې نه پوهېږې چې کتاب څه شی دی او ایمان څه ته وایي؛ خو موږ دا) قرآن (رڼا ګرځولې ده چې د خپلو بندګانو له ډلې هر چا ته چې وغواړو په وسیله یې لارښوونه کوو.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

-په پيغمبرانو ايمان د ايمان له بنسټونو څخه يو بنسټ دی. لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي:

﴿أَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ﴾

ژباړه: رسول (محمد ﷺ) پر هغه څه ايمان راوړی چې د خپل رب له لوري پرې نازل شوي دي، او مؤمنانو هم؛ هر يو پر الله، د هغه پر ملائکو، د هغه پر کتابونو او د هغه پر رسولانو ايمان راوړی دی.

-دا آيت څرگندوي چې پر ټولو پيغمبرانو ايمان لرل واجب دي، پرته له دې چې د هغوی تر منځ توپير وشي. داسې نه لکه يهود او نصارا چې پر ځينو پيغمبرانو ايمان راوړي او پر ځينو نورو کفر کوي.

-لکه څنگه چې رسول الله ﷺ د ايمان په تعريف کې فرمايلي دي: «أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ»

ژباړه: ايمان دا دی چې ته پر الله، د هغه پر ملائکو، د هغه پر کتابونو، د هغه پر رسولانو، د قيامت پر ورځې، او پر تقدير چې خیر وي او که شر (ايمان ولري).

-له بده مرغه هغه هېوادونه چې ځانونه پرمختللي بولي، له ډېرو کړاوونو، ستونزو او بدبختیو سره مخ دي، او د دې لامل دا دی چې هغوی د رسالت او اسماني لارښوونو څخه مخ اړولی دی.

ب – پر پيغمبرانو د ايمان معنى :

-يعنې دا پوره او قطعي باور لرل چې الله تعالى د هر قوم لپاره د هغوی له خپل جنس څخه يو پيغمبر لېږلی دی، تر څو هغوی د يو واحد خدای عبادت ته راوبولي.

-او دا باور لرل چې ټول پيغمبران رښتيني وو او د الله تعالى له لوري تاييد شوي دي؛ يعنې هغوی امانتدار، پرهېزگار، لارښوونکي او سمه لار موندونکي وو، او د الله ټول پيغامونه يې خلکو ته پرته له پټولو، کمولو او زیاتولو رسولې دي. لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي: ﴿فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾

ژباړه: نو ايا د رسولانو پر غاړه له ښکاره پيغام رسولو پرته بله کومه دنده هم شته؟

-همدارنگه د دې خبرې تصديق کول چې ټول انبياء په څرگند حق باندې وو او د هغوی بلنه هم د توحيد بلنه وه. لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

ژباړه: او په يقين سره موږ په هر امت کې يو رسول راولېږه) له دې بلنې سره (چې د الله عبادت وکړئ او له طاغوت څخه ځان وساتئ.

-کېدای شي د انبياوو دينونه په ځينو فرعي مسئلو کې د حلال او حرام له پلوه له يو بل سره توپير ولري .
لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾

ژباړه: موږ د هر يو لپاره له تاسو څخه يوه شريعت او يوه لاره ټاکلې ده.

بايد وويل شي چې پر پيغمبرانو ايمان په څلورو شيانو مشتمل دی:

۱. پر دې ايمان لرل چې د انبياوو رسالت د الله له لوري حق دی، او که څوک له هغوی څخه په يوه هم کافر شي، نو داسې دی لکه د ټولو رسالتونو څخه چې منکر شوی وي.

۲. پر ټولو هغو پيغمبرانو ايمان لرل چې الله د هغوی نومونه ياد کړي دي، لکه: محمد، ابراهيم، موسی، عیسی او نوح عليهم السلام او نور ...همدارنگه پر هغو پيغمبرانو هم ايمان لرل چې موږ يې نومونه نه پوهېږو.

۳. د هغو رښتينو خبرونو منل چې له پيغمبرانو څخه موږ ته رسېدلي دي.

۴. د هغه پيغمبر د لارښوونو عملي کول چې موږ ته را استول شوی دی، او دا عقیده لرل چې هغه د ټولو پيغمبرانو سردار او وروستی پيغمبر دی.

دماشومانو او تنکیو ځوانانو لپاره

ج - د نبی اور رسول تعریف

د نبی اصطلاحی تعریف:

ني هغه آزاد نارينه دی چې الله تعالی د خپلې وحی د تبلیغ لپاره غوره کړی وي.

رسول پہ لغت کی:

رسول هغه چاته ويل کږي چي د چاله لوري د پيغام رسولو ماموريت ولري.

درسول اصطلاحی تعریف:

رسول هغه آزاد نارينه انسان دی چې الله تعالیٰ هغه ته مستقل شریعت ورکړی وي او هغه یې مکلف کړی وي چې دا شریعت د مخالف قوم په منځ کې تبلیغ کړي.

د - د پیغمبرانو ځانگړتیاوې او نښې :

-رسول تر نبی ډېر ځانگړی مقام لري. له همدې امله هر رسول نبی وي، خو هر نبی رسول نه وي.

توحيد

د ماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

-نو رسول هغه څوك دى چې د الله د شريعت د تبليغ لپاره د داسې قوم په منځ كې مامور شوى وي چې د الله له دين سره مخالف وي او ترې ناخبره وي.

خو نبي خپلواك شريعت نه لري، بلكې د پخواني پيغمبر د شريعت د تبليغ لپاره لېږل كېږي.

د پيغمبرانو صفات او د هغوى نېنې :

-د پيغمبرانو عليهم السلام تر ټولو څرگند صفت دا دى چې هغوى بشر دي او د نورو انسانانو په څېر اوبو، خوړو او نورو اړتياوو ته ضرورت لري. لكه څنگه چې الله تعالى فرمايي: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِي إِلَيْهِمْ﴾

ژباړه: او له تا څخه مخكې مو هم يوازې داسې سړي لېږلي دي چې هغوى ته مو وحى كوله.

-همدارنگه هغوى د نورو انسانانو په څېر له ستونزو، ناروغۍ او مرگ سره مخ كېږي.

او په هغوى كې د ربوبيت او الوهيت هېڅ ځانگړنه نشته. بلكې هغوى انسانان دي چې د پيداىښت او اخلاقو له پلوه د كمال درجې ته رسېدلي دي، او د نسب له اړخه د خلكو تر ټولو غوره وي. همدارنگه لوړ عقل او فصيححه ژبه لري چې د رسالت د رسولو او د ستونزو په مقابل كې په مقاومت كولو كې ورسره مرسته كوي.

-د بشر له ډول څخه د پيغمبر د لېږلو حكمت دا دى چې د خلكو لپاره بېلگه وي، ځكه هغه د دوى له خپل ډول څخه وي، نو طبعاً خلك كولاى شي د هغه پيروي وكړي.

د پيغمبرانو بله ځانگړنه دا ده چې الله تعالى وحى يوازې هغوى ته ځانگړې كړې ده. لكه څنگه چې فرمايي: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ﴾

ژباړه: ووايه: زه يوازې ستاسو په څېر يو بشر يم، خو ما ته وحى كېږي چې ستاسو معبود يوازې يو معبود دى.

نو الله تعالى هغوى د خلكو له منځه غوره كړي او ټاكلي دي. لكه څنگه چې فرمايي: ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

ژباړه: الله ښه پوهېږي چې خپل رسالت چا ته وسپاري.

-د پيغمبرانو بله ځانگړنه دا ده چې په هر هغه څه کې چې د الله له لوري يې خلکو ته رسوي، معصوم وي او د هغه په رسولو کې له خطا او تېروتنې څخه خوندي وي.

-د پيغمبرانو بله ځانگړنه رښتينولي ده؛ يعنې په خپلو خبرو او کړنو کې صادق وي. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: ﴿هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ﴾

ژباړه: دا هماغه څه دي چې الله وعده ورکړې وه او رسولانو رښتيا ويلي وو.

-د هغوی له نورو صفاتو څخه صبر او زغم هم دی. نو رسولان د زېري ورکونکي او وېرې ورکونکي وو او خلک يې د الله دين ته بلل.

-په همدې لاره کې هغوی له ډول ډول ځورونو، کړاوونو او سختيو سره مخ شوي دي، خو بيا هم د الله د کلمې د لوړولو په لاره کې يې دا ټول زغملي او صبر يې کړی دی. الله تعالی فرمايي: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعِزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾

ژباړه: نو ته همداسې صبر وکړه لکه څنگه چې د کلک هوډ خاوندانو پيغمبرانو صبر کړی و.

خو د پيغمبرانو د نېسو په اړه بايد وويل شي چې: الله تعالی خپل رسولان په څرگندو معجزو او قوي دليلونو سره تاييد کړي دي چې د هغوی د رسالت پر رښتينولي دلالت کوي.

-نو الله تعالی د خپلو پيغمبرانو په وسيله داسې حيرانوونکي کارونه ترسره کوي چې د انسان له وسه پورته وي. دې ته معجزه ويل کېږي، او دا د هغوی د نبوت د رښتينولي څرگندونه او ثبوت دی.

د بېلګې په توګه:

-حضرت عیسیٰ علیه السلام خپل قوم ته خبر ورکاوه چې هغوی څه خوري او په خپلو کورونو کې څه شی زېرمه کوي؛ او د موسیٰ علیه السلام امسا په مار بدلېده؛ او د محمد ﷺ د ګوتې په اشاره سره سپوږمۍ دوه ټوټې شوه.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

هـ. د پيغمبرانو د رالېږلو حكمت:

-الله تعالى پيغمبران رالېږلي دي تر څو د خلكو لپاره د حق معبود وپېژندل شي او هغوی د هغه يوازيني خدای لوري ته راوبولي چې هېڅ شريك نه لري.

-همدارنگه د دې لپاره چې دين ژوندی وساتي او له تفرقي او اختلاف څخه مخنيوی وکړي. لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾

ژباړه: الله ستاسو لپاره هماغه دين ټاکلی دی چې نوح ته يې سپارښتنه کړې وه، او هغه څه چې مورې تا ته وحی کړې دي، او هغه څه چې مورې ابراهيم، موسی او عیسی ته سپارښتنه کړې وه: دا چې دين ټينگ وساتئ او پکې تفرقه او اختلاف مه پيدا کوئ.

-همدارنگه هغوی يې د دې لپاره رالېږلي دي چې خلكو ته زېږی ورکړي او هغوی ووېروي. لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي: ﴿وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ﴾

ژباړه: او مورې پيغمبران نه لېږو مگر د زېږي ورکونکو او وېرې ورکونکو په توگه.

بايد وويل شي چې د پيغمبرانو زېږی ورکول او وېرول دواړه د دنيا او آخرت لپاره دي. هغوی پرهېزگارانو ته په دنيا کې د پاک او نېک ژوند زېږی ورکړی دی. لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً﴾

ژباړه: هر څوک چې نېک عمل وکړي، که نارینه وي يا ښځه، او مؤمن وي، نو مورې به هغه ته پاک او خوشاله ژوند ورکړو.

-همدارنگه خلک د دنيا له عذاب او تباهی څخه خبروي. لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي:

﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ﴾

ژباړه: نو که هغوی مخ واړوي، ووايه: ما تاسو د داسې تندر له عذابه وېرولي ياست لکه د عاد او ثمود د قوم تندر.

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

-همدارنگه اطاعت کوونکو انسانانو ته د آخرت د جنت او نعمتونو زېرى ورکوي. لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾

ژباړه: هر څوک چې د الله او د هغه د رسول اطاعت وکړي، الله به هغه داسې جنتونو ته داخل کړي چې دلاندې به يې ويالې بهېږي او هغوی به پکې تلپاتې وي، او دا ستره بریا ده.

او گناهکاران د آخرت له عذاب څخه وېروي. لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي: ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُبِينٌ﴾

ژباړه: او هر څوک چې د الله او د هغه د رسول نافرمانی وکړي او د هغه له حدودو واوري، الله به هغه اور (جهنم) ته داخل کړي چې هلته به تلپاتې وي او د سپکاوې عذاب به ولري.

-همدارنگه الله تعالى هغوی رالېږي دي تر څو د خلکو لپاره په چلند، اخلاقو او عبادت کې تر ټولو غوره بېلگه وي. لکه څنگه چې فرمايي: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾

ژباړه: بېشکه ستاسو لپاره د الله په رسول کې غوره بېلگه شته، د هغه چا لپاره چې د الله او د آخرت ورځې هيله لري او الله ډېر یادوي.

پر محمد ﷺ، ایمان لرل:

-موږ ایمان لرو چې محمد ﷺ د الله بنده او رسول دی، د لومړیو او وروستیو خلکو سردار دی او د پیغمبرانو وروستی (خاتم الانبیا) دی، او له هغه وروسته به هېڅ پیغمبر رانشي.

هغه خپل رسالت تبلیغ کړ، امانت یې ادا کړ، امت ته یې نصیحت وکړ او د الله په لاره کې یې په غوره ډول جهاد وکړ.

نو پر موږ واجب ده چې هغه څه چې موږ ته یې خبر راکړی دی، تصدیق یې کړو؛ او په هغه څه کې چې امر یې کړی دی، اطاعت وکړو؛ او له هغه څه څخه چې منع یې کړې ده، ځان وساتو. او الله د هغه د طریقې مطابق عبادت کړو. لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

ژباړه: بېشكه ستاسو لپاره – د هغه چا لپاره چې د الله هيله لري او د قيامت ورځې ته سترگې په لار وي او الله ډېر يادوي – د الله رسول ﷺ غوره بېلگه ده.

-همدارنگه پر موږ واجب ده چې د هغه مينه د هر چا له مينې څخه مخکې کړو، که هغه پلار او مور وي، زوی وي او يا نور خلک. لکه څنگه چې هغه خپله فرمايلي دي: « لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ »

ژباړه: ستاسو له ډلې د هېچا ايمان نه بشپړ يري تر څو چې زه ورته د هغه له پلار، زوی او ټولو خلکو څخه ډېر گران نه شم.

-او د رسول الله ﷺ رښتيني مينه يوازې د هغه د سنتو په پيروي سره پوره کېږي. همدارنگه رښتيني نېکمرغي او بشپړ هدايت هم د هغه د لارښوونو په اطاعت پورې تړلې دی. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: ﴿وَإِنْ تَطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾

ژباړه: او که تاسو د هغه اطاعت وکړئ، نو هدايت به وموئ، او د رسول دنده يوازې ښکاره پيغام رسول دي.

-همدارنگه پر موږ واجب دي چې هغه څه ومنو چې رسول الله ﷺ راوړي دي، د هغه پر سنتو عمل وکړو او د هغه لارښوونو ته درناوی او تعظيم وکړو. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾

ژباړه: ستا په رب قسم! هغوی تر هغه پورې مؤمنان نه دي تر څو چې په خپلو شخړو کې تا قاضي ونه گرځوي، بيا ستا د پرېکړې په اړه په خپلو زړونو کې هېڅ تنگوالی احساس نه کړي او په بشپړه توگه تسليم شي.

-او پر موږ دا هم لازمه ده چې د هغه له لارښوونو سره له مخالفت څخه ځان وساتو، ځکه د هغه مخالفت د فتني، گمراهۍ او دردناک عذاب لامل گرځي. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

ژباړه: نو هغه کسان چې د هغه له امر سره مخالفت کوي بايد وډار شي چې کومه فتنه به پرې راشي يا به دردناک عذاب پرې راکوز شي.

ز - د محمدي رسالت ځانگړنې :

۱ - د محمد ﷺ رسالت د تېرو رسالتونو پای ته رسوونکی دی. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾

ژباړه: محمد ﷺ ستاسو له نارینه وو څخه د هېچا پلار نه دی، بلکې د الله رسول او د پيغمبرانو وروستی دی.

۲ - د محمد ﷺ رسالت د تېرو رسالتونو ناسخ دی.

-الله تعالی له هېچا څخه د محمد ﷺ له دين پرته بل دين نه قبلوي، او هېڅوک د جنت نعمت ته نه رسېږي مگر د محمد ﷺ له لارې. نو هغه تر ټولو گران پيغمبر دی، امت يې تر ټولو غوره امت دی، او شريعت يې تر ټولو بشپړ شريعت دی.

لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: ﴿وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

ژباړه: او هر څوک چې له اسلام پرته بل دين وغواړي، هېڅکله به ترې ونه منل شي، او هغه به په آخرت کې له زیانکارانو څخه وي.

او همدارنگه رسول الله ﷺ فرمایلي دي: « وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِّنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ »

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

ژباړه: په هغه ذات قسم چې د محمد ﷺ روح د هغه په لاس کې ده! که د دې امت له خلکو څخه کوم يهودي يا عيسوي زما د بلنې خبر واوري او بيا مې شي او په هغه څه ايمان رانه وړي چې زه پرې رالېږل شوی يم، نو هغه به د دوزخ له خلکو څخه وي.

-د محمد ﷺ رسالت عام دی او انسانان او پېريان دواړه پکې شامل دي. الله تعالى د جنیانو له يوې ډلې څخه په نقل کې فرمايي: ﴿يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ﴾

ژباړه: اې زموږ قومه! د الله د بلونکي بلنه ومنئ.

او همدارنگه الله تعالى فرمايي: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾

ژباړه: او موږ ته نه يې رالېږلی مگر د ټولو خلکو لپاره د زېري وړکونکي او وېرې وړکونکي په توګه.

رسول الله ﷺ فرمايي:

-فُضِّلْتُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ بِسِتٍّ: أُعْطِيتُ جَوَامِعَ الْكَلِمِ، وَنُصِرْتُ بِالرُّعْبِ، وَأُحِلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ طَهُورًا وَمَسْجِدًا، وَأُرْسِلْتُ إِلَى الْخَلْقِ كَافَّةً، وَخُتِمَ بِيَ النَّبِيُّونَ) »

-ژباړه: ماته په شپږو شيانو کې پر نورو پيغمبرانو برتري راکړل شوی ده: ماته جامع او لنډې خو د ډېرو معناوو لرونکې خبرې راکړل شوې دي، د دښمنانو په زړونو کې د وېرې اچولو سره زما مرسته شوې ده، د جګړې غنيمتونه راته حلال کړل شوي دي، ځمکه راته پاکه او د لمانځه ځای ګرځول شوې ده، زه ټولو خلکو ته رالېږل شوی يم، او د پيغمبرانو لړۍ زما په وسيله پای ته رسېدلې ده.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

ج - پر پيغمبرانو د ايمان اغېزې :

۱ - د الله تعالى د رحمت او د هغه د مهرباني پېژندل پر خپلو بندگانو، ځکه چې هغه پيغمبران هغوی ته رالېږلي دي تر څو هغوی سمې لارې ته هدايت کړي او د الله د عبادت طريقه ور وښيي. ځکه دا کار د انسان د عقل له وسه پورته دی. الله تعالى د محمد ﷺ په اړه فرمايي:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

ژباړه: او موږ ته نه يې رالېږلی مگر د ټولو نړيوالو لپاره د رحمت په توگه.

۲ - د دې ستر نعمت په بدل کې د الله تعالى شکر او مننه کول.

۳ - د ټولو پيغمبرانو سره مينه کول او هغوی ته درناوی او تعظيم کول، هغه ډول چې د هغوی د مقام سره مناسب وي؛ ځکه هغوی د الله د عبادت، د رسالت د تبليغ او د بندگانو د نصيحت لپاره رالېږل شوي وو.

۴ - د هغو لارښوونو منل چې پيغمبرانو د الله له لوري راوړې دي او پر هغو عمل کول، تر څو د دنيا او آخرت خير، هدايت او نېکمرغي مسلمانانو ته په برخه شي.

-لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي: ﴿فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾

ژباړه: نو هر څوک چې زما د هدايت پيروي وکړي، نه به گمراه شي او نه به بدبخته شي.

او هر څوک چې زما له ياد څخه مخ واړوي، نو هغه به تنگ او سخت ژوند ولري.

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

۵: په قيامت ايمان لرل:

الف – يعنې دا ټينگه او پخه عقیده لرل چې د قيامت ورځ به بې له هېڅ شک او تردید څخه راځي او انسان بايد ځان د هغې لپاره چمتو کړي.

-همدارنگه بايد د قيامت په نښو او هغو پړاوونو ايمان ولرو چې له هغې مخکې راځي. او بايد په مرگ، د قبر په عذاب او نعمتونو، د صور په پو کېدو، له قبرونو څخه د خلکو په راوتلو، د محشر په وېره او هول، د اعمالو د نامو په پرانيستل کېدو، د ميزان په درولو، د صراط پر پل، د حوض، شفاعت، جنت او د هغه په نعمتونو ايمان ولرو چې تر ټولو لوی نعمت يې د الله تعالی ديدار دی.

-او همدارنگه بايد په دوزخ او د هغه په عذابونو ايمان ولرو چې تر ټولو سخت عذاب يې د پروردگار له ليدلو څخه محرومېدل دي.

ب – د ايمان د دې رکن اهميت د قرآن کریم له نظره او د هغه حکمت

قرآن کریم د قيامت د ورځې يادولو او ذکر کولو ته ډېره پاملرنه کړې ده او په بېلابېلو ځايونو او مناسبتونو کې يې ترې يادونه کړې ده، او په بېلابېلو بلاغي طريقو يې د هغې حتمي واقع کېدل بيان کړي دي. تر دې حده چې ايمان پر الله يې د قيامت له ايمان سره تړلی دی او فرمايلي يې دي: ﴿ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾

يعني: ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

ژباړه: دا نصيحت هغه چا ته ورکول کېږي چې له تاسو څخه په الله او د آخرت په ورځې ايمان لري.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انا نولپاره

-بله نكته چې د قيامت موضوع ته د قرآن كريم د پاملرنې اهميت څرگندوي، په قرآن كريم كې د قيامت يادونه دومره ډيره ده چې نږدې هره پاڼه كې يې د آخرت او د هغه د حالاتو يادونه شوې ده. د دې ورځې د اهميت له امله الله تعالى پرې ډېر نومونه ايښي دي چې د هغې د حتمي واقع كېدو څرگندونه كوي، لكه: الحاقة، الواقعة او القيامة) يعنې حتمي پېښه، رامنځته كېدونكې پېښه او د مړو د بيا راپاڅېدو ورځ.

د قيامت ځينې نور نومونه د هغې ورځې د وېرې او سختۍ څرگندونه كوي، لكه: الغاشية) قيامت(، الطامة) ستر ناورين(، الصاخة) غوږ شلوونكې آواز (او القارعة) سخته ټكوونكې پېښه.

-د قيامت نور نومونه چې په قرآن كريم كې راغلي دي دا دي: يوم الدين، يوم الحساب، يوم الجمع، يوم الخلود، يوم الخروج، يوم الحسرة او يوم التناد.

او د ايمان دغه ركن ته د قرآن كريم د ځانگړې پاملرنې حكمت دا دی چې په آخرت ايمان د انسان د لارښوونې، د نېكو عملونو د ترسره كولو، تقوا او پرهېزگاري په برخه كې ډېر مثبت اغېز لري.

-د قرآن كريم د بيان طريقه چې ايمان پر قيامت او نېك عمل يو له بل سره تړي، همدا ټكي څرگندوي. لكه څنگه چې الله تعالى فرمايې: ﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنِ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾

يعني: يوازې هغه څوك د الله جوماتونه آبادوي چې پر الله او د قيامت پر ورځې ايمان ولري.

او همدارنگه الله جل جلاله فرمايې: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾

ژباړه: او هغه كسان چې پر آخرت ايمان لري، پر دې قرآن (هم ايمان لري او هغوی پر خپلو لمونځونو پابندي كوي).

-كېدای شي د قيامت د ورځې د ډېر يادولو بل حكمت دا وي چې انسانان د دنيا پر لور د ډېر تمايل او د هغې مال او متاع ته د زړه تړلو له امله قيامت هېر نه كړي. ځكه په قيامت ايمان د انسان په زړه كې د دنيا د زياتې مينې كچه راكموي او د طاعت او عبادت په لاره كې سيالي پيدا كوي. الله تعالى فرمايې: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ.....﴾

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

ژباړه: اى مؤمنانو! په تاسو څه شوي دي چې كله درته وويل شي د الله په لار كې ووځئ، نو تاسو سستي كوئ؟ آيا د آخرت پر ځاى د دنيا له ژوند څخه خوښ شوي ياست؟ حال دا چې د آخرت په وړاندې د دنيا د ژوند گټه ډېره لږه ده.

-نو له همدې امله، له الله تعالى څخه د ايمان وروسته هېڅ شى د آخرت پر ايمان دومره اغېز نه لري چې انسان چمتو كړي او لوړو هدفونو ته يې وهڅوي. انسان بايد دا كلك باور ولري چې كه هغه د الله د امرونو د اطاعت لپاره په دنيا كې له كوم مال، نعمت يا خوند څخه تېر شي، نو د قيامت په ورځ به الله تعالى د هغه په بدل كې تر دې ډېر غوره، لوى او ارزښتناك نعمتونه ورکړي.

-د آخرت پر ايمان بله گټه دا ده چې انسان يقين پيدا كوي چې د دنيا هېڅ خوشالي د آخرت له خوشالي سره د پرتله كېدو وړ نه ده، او همدارنگه د دنيا هېڅ عذاب. كه هغه د الله په لار كې وي. د آخرت له عذاب سره برابرېداى نه شي.

فرعونيان د دوزخ اور ته وړاندې كېږي. او كله چې د قيامت په ورځ راپاڅي، نو ورته وبه ويل شي: فرعونيان تر ټولو سخت عذاب ته داخل كړئ.

او په صحيح مسلم كې له زيد بن ثابت ثابت څخه روايت دى چې رسول الله ﷺ وفرمايل: **وَلَوْ أَنَّ لَا تَدَافُنُوا لَدَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُسَمِعَكُمْ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ الَّذِي أَسْمَعُ مِنْهُ**.

-ژباړه: كه دا وېره نه واى چې تاسې به خپل مړي نه ښخوئ، نو ما به له الله تعالى څخه دا دعا كړې واى چې د قبر عذاب درته واوړوي، لكه څنگه چې زه يې اورم.

بيا رسول الله ﷺ موږ ته مخ راواړاوه او وېي فرمايل: د دوزخ له عذاب څخه په الله پناه وغواړئ. بيا يې وفرمايل: د قبر له عذاب څخه هم په الله پناه وغواړئ. نو ټولو حاضر و كسانو وويل: موږ د دوزخ له عذاب او د قبر له عذاب څخه په الله تعالى پناه غواړو.

-او د قبر خوښى يوازې د صادقو مؤمنانو لپاره دي. الله تعالى فرمايي: **إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ**.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انا نو لپاره

-هغه کسان چې وايي: زموږ رب الله دی، او بيا پر دې خبره ټينګ او ثابت پاتې شي، نو پر هغوی فرېښتې نازلېږي او ورته وايي: مه وېرېږئ او مه خپه کېږئ، او د هغه جنت زېږی واخلي چې له تاسو سره يې وعده شوې وه.

-همدارنگه، الله تعالى فرمايي:

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ .

-کله چې روح تر حلقومه ورسیده، او تاسو په هغه وخت کې گورئ، او موږ تر هغه ورته نږدې یو خو تاسو نه پوهېږئ، نو که تاسو ریښتیني یاست، دغه روح به بیرته راگرځوي.

-براء بن عازب وايي: رسول الله ﷺ د هغه مؤمن په اړه چې په قبر کې د هغو دوو فرېښتو پوښتنو ته سم ځواب ورکوي، وفرمايل:

«يُنَادِي مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ أَنْ صَدَقَ عَبْدِي فَأَفْرِشُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَالْبُسُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى الْجَنَّةِ وَافْتَحُوا لَهُ إِلَى الْحَبَّةِ، قَالَ: فَيَأْتِيهِ مِنْ رُوحِهَا وَطَيِّبِهَا وَيَفْسَحُ لَهُ فِي قَبْرِهِ مَدَّ بَصَرِهِ .

-ژباړه: نو له آسمان څخه یو غږ کوونکی غږ کوي چې: زما بنده رښتیا ويلي دي، نو د هغه لپاره له جنت څخه فرش راوړئ، د جنت جامې پرې واغونډئ او د جنت یوه دروازه ورته پرانيزئ. رسول الله ﷺ وفرمايل: بيا د جنت خوشبويي او خوږ بوی هغه ته رسيږي او د هغه قبر تر هغه ځايه پورې پراخېږي چې سترگې يې ورسپري.

-بايد وويل شي چې د قبر د عذاب او د هغه د نعمتونو، او د دوو فرېښتو د پوښتنو او ځوابونو په اړه د رسول الله ﷺ څخه ډېر صحيح او ګڼ حديثونه روايت شوي دي. نو ځکه د قبر په ازموینه ايمان راوړل او پر هغې باور لرل پر موږ واجب دي.

البته موږ د هغې د کيفيت په اړه خبرې نه کوو، ځکه دا موضوع د بلې نړۍ پورې اړه لري چې عقل پکې د درک توان نه لري.

او دا غيبي چارې د حواسو له لارې نه درک کېږي. ځکه که حواسو دا درک کولای، نو په غيبو د ايمان راوړلو کټه او د تکليف فلسفه به له منځه لاړه شي. او لکه څنګه چې رسول الله ﷺ وفرمايل، خلکو به

توحيد

د ماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

خپل مړي نه ښخول. او ځكه چې دا حكمت د حيواناتو په اړه نشته، نو هغوی د قبر عذاب اوري او درك كوي.

د قيامت نښې :

-يوه له هغو مسايلو څخه چې ايمان پرې واجب دی، دا دی چې موږ بايد باور ولرو چې قيامت حتماً راځي او په دې کې هيڅ شک او تردید نشته. او د قيامت په وخت يوازې الله تعالى پوهيږي، او هغه يې د خلکو نه پټ کړی دی. الله تعالى فرماي:

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ .

-د قيامت په اړه له تا څخه پوښتنه کېږي چې کله به رامنځته شي؟ ووايه :يوازې زما پروردگار پرې پوهيږي او هيڅوک پرته له هغه نه شي کولی چې په خپل وخت کې يې رامنځته کړي. قيامت د آسمانونو او ځمکې پر اوسيدونکو سخت دی. قيامت يوازې ناڅاپه راځي. خلک فکر کوي چې ته پرې پوهيږې، خو زياتره خلک نه پوهيږي .

-او د قيامت د نښو په اړه له رسول الله ﷺ څخه ډېر حديثونه روايت شوي دي. د قيامت د کوچنيو نښو په اړه هم حديثونه شته چې زياتره يې د خلکو فساد، فتنو ظهور او د هغوی د دينه انحراف ته اشاره کوي.

د قيامت د کوچنيو نښو څخه يوه نښه هغه ده چې د جبريل په حديث کې راغلې ده:

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانولپاره

"أَنَّ تِلْدَ الْأَمَّةُ رَبَّتَهَا وَأَنَّ تَرَى الْحُفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ زُعَاءَ السَّاءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ"

-ژباړه: رسول الله ﷺ وفرمايل: يوه نښه يې دا ده چې كنيزه به خپل آقا زېروي، يعنې مورانې به خپلې كنيزې گنل كېږي او ځانونه د هغوی پر وړاندې سردارانې گڼي. بله نښه يې دا ده چې بې وزله، پابرهنه او چوپانان به د لورتيا په جوړولو او ودانولو كې له يو بل سره سيالي كوي.

-د قيامت په اړه يو بل حديث هم دی چې له رسول الله ﷺ څخه روايت شوی دی:

"مَتَى السَّاعَةُ؟ فَقَالَ: إِذَا ضُبِعَتِ الْأَمَانَةُ فَانْتَظِرُوا السَّاعَةَ. قَالَ: وَكَيْفَ إِضَاعَتُهَا؟ قَالَ: إِذَا أُسْنِدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرُوا السَّاعَةَ."

-ژباړه: كله قيامت راځي؟ رسول الله ﷺ وفرمايل: كله چې امانت وركول ضايع شي، نو قيامت ته انتظار وكړئ. پوښتنه وشوه: دا څنگه ضايع كېږي؟ رسول الله ﷺ وفرمايل: كله چې كارونه هغو كسانو ته وركړل شي چې د هغوی اهل نه وي، نو قيامت ته انتظار وكړئ.

د قيامت د لويو نښو په اړه، هغه نښې دي چې د قيامت له را رسيدو مخكې، په مسلسل ډول پېښېږي، لكه هغه مېرې چې د نخ څخه پرې شي، ديوې وروسته بله راځي.

د قيامت لويې نښې:

په صحيحو حديثونو كې د قيامت د لويو نښو حدود لس ذكر شوي دي. له دې جملې څخه يو حديث د حذيفه رضي الله عنه دی چې وايي: موږ يوځای خبرې كولې، چې رسول الله ﷺ موږ ته وكتل او و يې فرمايل: تاسو څه و ائ؟ موږ ورته وويل: موږ د قيامت په اړه خبرې كوو. رسول الله ﷺ وفرمايل: قيامت نه راځي تر څو لس نښې څرگندې نشي. بيا يې هغه نښې بيان كړې، چې له هغې جملې څخه د هغو نښو څخه يو د دجال ظهور دی.

د قيامت لويې نښې داسې بيان شوي دي:

- د دود راپورته كېدل.
- د دجال ظهور.
- يو حيوان چې له ځمكې رابښكاره كېږي.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

- د لمر له لويديځه د لمر ختل.
- د عيسى بن مريم عليه السلام (نزل).
- د ياجوج او ماجوج قومونو ظهور.
- درې خسفونه يو په ختيځ، بل په لويديځ او دريم يې په جزيرة العرب کې.
- د يمن څخه به يو اور راووي چې د محشر په لور خلكو ته لارښوونه كوي.

د دجال ظهور:

-د دجال ظهور د كفر او فتنې سرچينه ده. ټول پيغمبران خپل قومونه د دجال له شره خبر كړي دي، او هر يو يې هغه په داسې ډول توصيف كړی چې ټول خلك يې وپېژني. رسول الله ﷺ هم خپله امت له دجال څخه په احتياط خبرداري وركړې او هغه يې داسې توصيف كړی چې هر څوك به يې وپېژني.

-د انس بن مالك روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل:

"ما من نبي إلا قد أُنذِرَ أُمَّتُهُ الْأَعْوَرُ الْكَذَّابُ، أَلَا إِنَّهُ أَعْوَرُ وَإِنَّ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرَ، مَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْهِ كَفَرٌ."

-ژباړه: هيڅ پيغمبر نه دی راغلی مگر چې خپل امت ته يې د دجال له خطر خبرداري وركړې دی. هغه يوه سترگه لري، خو ستاسو رب يوه سترگه نه لري. د هغه د دواړو سترگو تر منځ "ك، ف، ر" "كفر (ليكل شوی دی).

او ابو هريره روايت كوي چې رسول الله ﷺ وفرمايل:

"أَلَا أَخْبِرُكُمْ عَنِ الدَّجَالِ مَا حَدَّثَ بِهِ نَبِيُّ قَوْمِهِ؟ إِنَّهُ أَعْوَرُ، وَإِنَّهُ يَأْتِي مَعَهُ جَنَّةٌ وَنَارٌ، فَالَّتِي يَقُولُ إِنَّهَا الْجَنَّةُ هِيَ النَّارُ، وَإِنِّي أُنذِرُكُمْ مَا أُنذَرُ بِهِ نُوحٌ قَوْمَهُ."

-ژباړه: آيا تاسو ته د دجال په اړه داسې څه ونه وایم چې هيڅ پيغمبر خپل قوم ته له هغه څه نه وي ويلي؟ رسول الله ﷺ وفرمايل: دجال يوه سترگه لري، او له هغه سره به يو څه داسې شوي وي چې يو يې جنت

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

بولي او بل يې دوزخ. هغه څه چې هغه جنت گڼي، په حقيقت کې دوزخ دی. زه تاسو ته د دجال د خطر څخه خبرداري درکوم لکه څنگه چې نوح) عليه السلام (خپل قوم ته ورکړی و.

پايله: د دجال ظهور د قيامت لويه نښه ده، او موږ ته په دې اړه د رسول الله ﷺ له حديثونو څخه ځينې مهمې نښې معلومې شوې دي، چې ټول مسلمانان بايد ورڅخه خبر وي او ځانونه د دجال فتني څخه بچ کړي.

-د دجال فتني څخه بچ کول او بعثت) د مرو ژونديا کول)

رسول الله ﷺ فرمايي: د دجال فتني څخه د بچ کولو يوازينی لار علم او عمل دي. د علم معنی دا ده چې موږ پوه شو چې دجال يوه سترگه لري، هغه يو پست او بد انسان دی خوراک او څښاک کوي او کفر يې ددوه سترگو ترمنځ ليکل شوي دي.

-د عمل معنی دا ده چې هر مسلمان بايد د هر تشهد په آخر کې د دجال فتني څخه الله تعالی ته پناه يوسي او د سوره کهف لومړی لس آيتونه حفظ کړي. ځکه چې رسول الله ﷺ فرمايي: «مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ عُصِمَ مِنَ الدَّجَالِ»

-ژباړه: څوک چې د سوره کهف لومړني لس آيتونه حفظ کړي، الله تعالی هغه د دجال له فتني څخه ساتي.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انا نولپاره

هـ - بعثت) د مړو ژوندی کیدل)

-مور په قرآنکريم ، سنتو، عقل او فطرت سره باوري يو چې د قيامت په ورځ به ټول مړه شوي کسان ژوندی شي .زموږ يقين دا دی چې هر څوک چې په قبر کې دی، بيا به هغه را پورته شي او روحونه به خپلو اجسادو ته واپس راستانه شي، او ټول خلک به د خپل پروردگار مخې ته راځي .الله تعالی فرمايي: **ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ** .

ژباړه :بيا به تاسو وروسته له دې مړه شئ، او بيا به د قيامت په ورځ راژوندی شئ.

رسول الله ﷺ هم فرمايي :يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاةَ عَرَاةٍ غُرُلًا .

يعني: « خلک به د قيامت په ورځ، پښې لوڅي ، جسمونه يې لوڅ اونا سننه به راپورته شي .»

-مسلمانان ټول په دې خبره باندې اجماع لري چې بيا ژوندی کېدل حقيقت لري، او حکمت يې هم دا دی چې الله تعالی خلک د هغه تکاليفو پر اساس چې له پيغمبرانو څخه ورته راغلي دي، انعام او جزا ورکوي .
الله تعالی فرمايي: **أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ**

ژباړه :آيا تاسو فکر کوئ چې موږ تاسو بې گټې پيدا کړي ياست او تاسو به موږ ته بيرته نه راځئ؟

کافران د بيا را ژوندی کولو څخه انکار کوي او باور لري چې دا ممکنه نه ده، خو شريعت، حواس او عقل ټول دکفارو نظر غلط گڼي .الله تعالی فرمايي:

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ .

-ژباړه: کافران وايي چې دوی نه ژوندی کېږي، ووايه: هو، سوگند می په پروردگاردی، تاسو یقیناً ژوندی کېږئ، او بیا به تاسو ته هغه څه چې ستاسو عملونه دي، ورکړل شي، او دا د الله لپاره اسانه دی.

او په دې اړه الله تعالی هم فرمائي:

-وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يُعْرَبُ عَنْهُ مُثْقَلُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

-ژباړه: کافران وايي: قیامت به زموږ خواته نه راځي، ووايه: هو، سوگند می په پروردگاردی چې هغه د غیبي معلوماتو مالک دی، قیامت به حتماً راشي، او هېڅ شی به په آسمانونو او ځمکې کې له هغه څخه پټ نه وي، نه کوچنی او نه لوی، ټول به په روښانه کتاب کې ثبت وي.

-او د دې موضوع په اړه ټولې آسماني کتابونه توافق لري.

-الله تعالی د خپلو بندگانو لپاره د بیا ژوندی کیدو څرک په همدې نړۍ کې هم ښودلی دی. په قرآن کریم کې یې پنځه بېلګې ذکر کړي چې لومړۍ یې دا ده:

۱. د بنی اسرائیلو د خلکو کیسه:

کله چې د موسی علیه السلام قوم ورته وویل: "موږ به هیڅکله پر تا ایمان را نه وړو تر څو خدای په ښکاره ونه وینو"، نو الله تعالی هغوی مړه کړل او بیا یې ژوندي کړل. الله تعالی په دې اړه فرمائي:

"وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّن بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ "

-ژباړه: کله چې تاسو وویل: ای موسی، موږ به پر تا ترهغه ایمان رانه وړو تر څو خدای په ښکاره ووینو، نو بیا هغه صاعقه چې تاسو یې گورئ، تاسو ته راغله، او بیا مو له مرګه وروسته ژوندی کړل ترڅو شکر اداء کړئ.

۲. د بنی اسرائیلو د یو وژل شوي سړي کیسه:

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

د بنی اسرائیلو قوم د یوه کس په هکله بحث او جگړه وکړه چې هغه څنگه مړ شوی و. نو الله تعالی ورته امر وکړ چې یوه غوا مړه کړي او د هغې غوښه پر هغه مړي باندې ووهي. بیا به هغه سړی را ژوندی شي او د خپل مرگ کیسه به بیان کړي.

۳. د یو قوم کیسه چې د مرگ څخه وتښتېدل :

یو قوم له خپلې مېنې څخه وتښتېده ترڅو د مرگ څخه ځان وژغوري، خو الله تعالی هغوی مړه کړل او بیا یې ژوندی کړل.

۴. د یوه سړي کیسه چې د یوه ښار ترڅنگ تېر شو:

یو سړی له یوه ښار څخه تېر شو چې د خلکو په زوال او بیا ژوندی کیدو یې باور نه درلود. الله تعالی هغه سړی سل کاله مړ کړ، بیا یې ژوندی کړ.

۵. د ابراهیم علیه السلام د پرندگانو کیسه :

ابراهیم علیه السلام څلور پرندي مړي کړي او بیا یې توتې توتې کړې، بیا د الله تعالی په امر هغه پرندي ژوندی شوي.

-دا ټولې بېلګې د الله تعالی د قدرت او د بیا ژوندی کولو د حقیقت شواهد دي، چې دا د قیامت په ورځ د مړو بیا ژوندیدل ته یو له څرګندو نښو څخه دي.

د بیا راژوندی کیدو امکان د عقل له نظره دوه دلیلونه لري:

۱. لومړی دلیل: الله جل جلاله د آسمانونو، ځمکې او هغه څه چې په کې دي، د لومړي ځل لپاره یې پیدا کړي دي. هغه ذات چې د پیدا کیدو پیل یې کړي، یقیناً د هغه د بیا راژوندی کیدو لپاره نه یوازې چې توان لري بلکه د دې کار ترسره کول ورته اسانه دي. لکه څنگه چې الله تعالی فرمائي: **وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ** "

ژباړه: الله جل جلاله هغه ذات دی چې پیدا کول کوي بیا همدغه ذات یې بیرته را ژوند کوي.

همدارنگه، الله جل جلاله په دې اړه چې څوک د پوسیدلو هڅو ژوندی کولو څخه انکار کوي، داسې فرمائي:

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

"قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ"

ژباړه: ووايه: هغه ذات چې دا مړه شوي هډوکي ژوندی کوي، هغه ذات دی چې لومړی ځل يې پيدا کړي دي او هغه د هرځل پيدا کيدو په اړه پوهیږي.

۲. **دويم دليل:** الله تعالى د مړې ځمکې پر سر د باران په اوریدو سره يې ژوندی کوي او شنه او ښایسته کوي يې. نو هغه ذات چې د مړې ځمکې بيا ژوندی کولو توان لري، د مړو خلکو بيا ژوندی کولو توان به يقيناً لري. الله تعالى فرمايي:

"وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَّيْتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ"

-ژباړه: او موږ له آسمانه برکت لرونکی اوبه راولېږلې، او د هغې له لارې مو باغونه او د خوشو دانو حاصل وکړ، او لوړ نيا لکې، چې مېوه يې له يو بل سره تړلې وي. دا ټول د بندگانو د روزي لپاره و. موږ په دې ډول د مړه ځمکې ژونديا کولو سره د مړو بيرته رايستلو ته ورته کړنه ښودلې ده.

او هر عقل لرونکی پوهیږي چې هغه څوک چې لوی کارونه کولای شي، په کوچنیو کارونو کې به ډیر قوي وي. نو هغه خداوند چې آسمانونه او ځمکې يې له دې لوی عظمتونو سره جوړې کړي دي، په يقين سره د مړو بيا ژونديو کولو توان لري. الله تعالى فرمايي:

"أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ"

ژباړه: آیا هغه څوک چې آسمانونه او ځمکې پيدا کړي، توان نلري چې انسانان بيا لکه خپل ځانونه جوړ کړي؟ هو، هغه کولی شي، ځکه چې هغه د خالق، پوه او توانا دی.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

٧٩ ٧٨ ٧٧ ٧٦ ٧٥ ٧٤ ٧٣ ٧٢ ٧١ ٧٠ ٦٩ ٦٨ ٦٧ ٦٦ ٦٥ ٦٤ ٦٣ ٦٢ ٦١ ٦٠ ٥٩ ٥٨ ٥٧ ٥٦ ٥٥ ٥٤ ٥٣ ٥٢ ٥١ ٥٠ ٤٩ ٤٨ ٤٧ ٤٦ ٤٥ ٤٤ ٤٣ ٤٢ ٤١ ٤٠ ٣٩ ٣٨ ٣٧ ٣٦ ٣٥ ٣٤ ٣٣ ٣٢ ٣١ ٣٠ ٢٩ ٢٨ ٢٧ ٢٦ ٢٥ ٢٤ ٢٣ ٢٢ ٢١ ٢٠ ١٩ ١٨ ١٧ ١٦ ١٥ ١٤ ١٣ ١٢ ١١ ١٠ ٩ ٨ ٧ ٦ ٥ ٤ ٣ ٢ ١

و-د حساب ورځاو د اعمالو وړاندې کیدل:

موږ پدې ایمان لرو چې خلک به د قیامت په ورځ د خپل پروردگار حضورته راځي، لکه څرنگه چې الله تعالی فرمایي:

"فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ وَانْشَقَّ السَّمَاءُ فَيَهِ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةً وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ"

ژباړه: آیت که تاسو ذکر کړی د قرآن مجید له سورة الواقعة آیت ۶۶-۷۹ (څخه دی. که تاسو غواړئ، زه د دغه آیت معنی او تفصیل درته ترجمه کوم:

"فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ وَانْشَقَّ السَّمَاءُ فَيَهِ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةً وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ"

-ترجمه: دا آیتونه د قیامت د ورځې حالت بیانوي.

□ نو په هغه ورځ چې قیامت واقع شي

یعنې هغه ورځ به راشي چې الله تعالی به دنیا پای ته ورسوي او د حساب ورځ به شروع شي.

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

۱۵ او اسمان به څېرې شي او كمزورى به شي"

نن اسمان قوي او منظم ښكاري، خو د قيامت په ورځ به اسمان مات او پرانېستل شي او خپل اوسنى نظام به له منځه ولاړ شي.

۱۶ فرشتې به د اسمان په ځنډو كې وي"

په هغه ورځ به ډېرې فرشتې وي چې د الله حكمونه به عملي كوي او د اسمان په غاړو كې به ولاړې وي.

۱۷ ستاسو د رب عرش به اته فرشتې پورته كړي وي"

د الله تعالى لوى عرش (تخت) به اته سترې فرشتې پورته كړي وي. دا د الله د عظمت او قدرت نښه ده.

۱۸ په هغه ورځ به تاسو وړاندې كړل شئ"

يعنې ټول انسانان به د الله حضور ته د حساب لپاره حاضر كړل شي.

۱۹ له تاسو څخه به هېڅ شى پټ نه وي"

ستاسو ټول عملونه:

- ښه كارونه
- بد كارونه
- پټ كارونه

ټول به الله ته ښكاره وي او هر انسان ته به د خپل عمل حساب وركول كېږي.

لنډه معنا:

دا آيتونه وايي چې د قيامت په ورځ به اسمان مات شي، فرشتې به هر ځاى وي، د الله عرش به اته فرشتې پورته كړي، او ټول انسانان به د حساب لپاره د الله حضور ته راوستل شي او هېڅ عمل به پټ پاتې نه شي.

همدارنگه، الله تعالى فرمايي:

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

"وَعَرِّضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا

ژباړه: دا خبره د قیامت د ورځې په اړه ده .:

❑ خلک به صف صف د خپل پروردگار په وړاندې راشي

-یعنې د قیامت په ورځ به ټول انسانان راټول شي او په قطارونو (کې به د الله تعالی حضور ته ودیږي. هر انسان به د حساب لپاره انتظار کوي.

❑ تاسو به زموږ حضور ته داسې راشئ لکه څنګه چې موږ تاسو په لومړي ځل پیدا کړي و" د دې مطلب دا دی چې انسانان به د قیامت په ورځ:

• بې مال

• بې لباس

• بې قدرت

• بې مقام

راپاڅول کېږي، لکه څنګه چې انسان د مور له نس څخه نوی پیدا کېږي. یعنې انسان به یوازې د خپلو عملونو سره د الله حضور ته ودیږي.

❑ اصلي پیغام

دا آیت انسان ته یادونه کوي چې:

• دنيایي مال، قدرت او مقام به هلته ګټه ونه کړي.

• هر انسان به یوازې د خپلو عملونو (سهم یا بد) حساب ورکوي .

-موږ همدا راز دې ته ایمان لرو چې اعمال به محاسبه شي او حساب به اخیستل کېږي، لکه څرنګه چې په قرآن کریم او حدیث نبوي کې راغلي دي. الله جل جلاله به د مؤمنانو سره خلوت وکړي او هغوی ته به د خپلو ګناهونو په اړه یادونه وکړي.

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

-خو د کافرو لپاره د اعمالو محاسبه اړینه نه ده، ځکه چې دوی نېکي نه لري او یوازې د دوی گناهونه شمیرل کېږي او له هغوی څخه اعتراف اخیستل کېږي. لکه څرنګه چې الله تعالی فرمایي:

"يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ فَاَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا"

-ژباړه:

ای انسانه!

-ته په دې دنیا کې ډېر کوشنې او زحمت کوې او د ژوند اوږده لاره تېروې، خو په پای کې به خامخا د خپل رب (الله) سره مخامخ کېږې او د خپلو عملونو حساب به ورکوې.

بیا به خلک په دوه ډلو ووېشل شي:

❑ هغه څوک چې د خپلو عملونو کتاب په ښي لاس کې واخلي:

-د هغوی حساب به اسان وي. الله به ورسره مهرباني وکړي او د حساب وروسته به په خوشحالی سره خپل کور (جنت) ته ولاړ شي او له خپلو کورنیو سره به خوشحاله وي.

❑ او هغه څوک چې د خپلو عملونو کتاب له شا نه واخلي:

دا خلک به ډېر پېښمانه شي او د تباهی او مرګ دعا به کوي. بیا به هغوی دوزخ ته وغورځول شي او سخت عذاب به وويني.

ولې به داسې وشي؟

ځکه چې دا انسان په دنیا کې بېغمه او په گناهونو خوشحال و او داسې یې فکر کاوه چې:

• موږ به هېڅکله د الله حضور ته نه ځو.

• زموږ نه به حساب نه اخیستل کېږي.

خو حقیقت دا دی چې الله تعالی د هر انسان له حاله ښه خبر دی او د هر کار حساب به اخلي.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انا نو لپاره

-عائشه رضي الله عنها درسول الله صلي الله عليه وسلم څخه روايت كوي چې فرمايلي يې دي : لَيْسَ أَحَدٌ يُحَاسِبُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا هَلَكَ . فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَيْسَ قَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : « مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ : إِنَّمَا ذَلِكَ الْعَرَضُ ، وَلَيْسَ أَحَدٌ يَنَاقِشُ الْحِسَابَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا عَذِبَ .

ژباړه- : بخاري د عائشې رضي الله عنها څخه روايت كوي چې رسول الله ﷺ وفرمايل:

"هيڅوك به داسې نه وي چې د قيامت په ورځ محاسبه شي، هلاك كيږي". ما وويل: اى رسول الله، آيا الله تعالى نه دي فرمايلي چې هر څوك چې خپل كتاب په بني لاس ترلاسه كړي، حساب به يې آسانه وي؟ رسول الله ﷺ وويل: "دا يوازې د اعمالو وړاندې كول دي، او هغه څوك چې د قيامت په ورځ محاسبه شي، عذاب به ورته وركول كيږي". بخاري .

-موږ باور لرو چې مؤمن ته خپل كتاب وركول كيږي او هغه په ډير خوشحالي سره د خپل حساب اعلان كوي. الله تعالى فرمايي:

-«وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَفْرَأُوا كِتَابِي إِنْ يَظَنُّنْتُ أَنَّي مُلَاقٍ حِسَابِي "ژباړه": او هغه څوك چې خپل كتاب په بني لاس ترلاسه كړي، هغه به خوشحاله وي او وايي: اى اهل حشر، زما كتاب واخلي او ولولئ. زه ډاډه وم چې زه به د حساب سره مخ شم".

-هغه به په يوه خوشحاله ژوند كې وي او د جنت لوړ ځايونه به د هغه لپاره وي، چې مېوې ترلاسه كول يې آسانه دي او هغه ته به وويل شي: "هغه څه چې تاسو مخكې لېږلي وو، د هغه پاداش په شكل يې وخورئ او وڅښئ".

-خو د كافرو، منافقانو او بې لارې خلكو كتاب به له شا څخه وركول شي. دوى به خپله بدبختي څرگنده كړي او افسوس به وكړي، لكه څنگه چې الله تعالى فرمايي:

"وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِي وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِي ["

ژباړه": او هغه څوك چې خپل كتاب په چپ لاس ترلاسه كړي، هغه به وايي: اى كاش زما كتاب نه وى راكړل شوى او نه پوهيدم چې زما حساب څه دى".

توحيد

دماشومانو او تنکيو ځوانانو لپاره

دوی به وايي: "ای کاش مرگ یوه قطعي پای ته رسیدنه وای. زما مال او قدرت هیڅ فايده و نه کړه. اوس زما ځواک ورک شوی دی."

-الله تعالی فرستو ته حکم کوي چې هغه را ونيسي، د بند او زنجیر سره یې وتړي، او بیا یې جهنم ته ولېږي.

ز-په پل صراط او د اعمالو په تلوو ایمان لرل:

موږ د اعمالو د ترازو په اړه ایمان لرو، ځکه چې الله تعالی فرمائي: وَ نَضَعُ الْمَوَزِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِرَبِّكَ حَسِيبًا.

"يعني: او موږ د قيامت په ورځ د عدل ترازو اېږدو، نو هيڅ نفس ته به کمي نه وي، حتی که د خردل د يوې دانې په اندازه عمل هم وي، موږ به هغه وړاندې کړو، او موږ د محاسبې لپاره کافي يو."

-او حديث شريف کې راغلي چې د اعمالو ترازوي دوه کفه (پلې (لري چې په ښه ډول ليدل کيدی شي.

بايد وويل شي چې د اعمالو توازن وروسته له دې چې حساب مکمل شي ترسره کيږي، ځکه چې حساب د اعمالو د شميرې لپاره دی، او توازن د هغوی د وزن او کيفيت لپاره. پاداش هم د اعمالو د وزن پراساس ورکول کيږي.

-موږ د پل صراط په اړه هم ایمان لرو، دا يو پل دی چې د جنت او دوزخ تر منځ خپرول کيږي. خلک په هغه تيریږي او د تيرېدو سرعت یې د خپلو اعمالو پراساس وي. ځينې خلک به د سترگو په رپ کې تېر شي، ځينې

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

د برق په څير، ځينې د باد په څير، ځينې لکه تيز تيز اسونه، - ځينې لکه د اوبې په څير، ځينې به په منډه تېر يږي، او ځينې به په ځغلیدو تېر يږي. ځينې به بيا په رېگ درنگ له هغه تېر يږي.

په دې منځ کې ځينې خلک به د پل دواړو خواوو ته ځای شوي قلابونو (چنگکونه) له لارې رابسته شي او په دوزخ کې به غورځول کيږي.

- بايد پوه شو چې هغه څوک چې په دې دنيا کې په الله په صراط مستقيم باندې ثابت قدم پاتې شي، هغه به په آخرت کې هم په پل صراط باندې ثابت پاتې شي. او هغه څوک چې په دې دنيا کې يې د مستقيمي لارې څخه انحراف کړی وي، په پل صراط باندې به هم ثابت پاتې نشي.

- د يادولو وړ خبره دا ده چې د قيامت په ورځ به منافقان او مؤمنان د پل صراط په څنگ کې له يو بل څخه جلا کيږي. منافقان به پاتې شي او مؤمنان به په چټکۍ سره تېر شي، او ترمنځ به يې ديوال واقع شي.

ج - په جنت او دوزخ ايمان لرل :

موږ د جنت او جهنم په اړه ايمان لرو او باور لرو چې الله تعالی جنت د مومنانو او جهنم د کافرانو لپاره تيار کړی دی. يعنې جنت د الله د دوستانو کور دی او جهنم د الله د دشمنانو کور دی. څرنگه چې الله تعالی فرمايي:

- فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ.

ژباړه: پس که تاسو داسې نه کوئ، او هیڅکله به داسې ونه کړئ، نو د هغې اور څخه ځان وساتئ چې لږکی یې خلکو ډبرې دي، هغه د کافرانو لپاره تيار شوی دی. او هغو کسانو ته چې ايمان راوړی او ښه عملونه یې ترسره کړي، د جنتونو خوشخبري ورکړه چې د هغوی لاندې به ويالې روڼې وي. کله چې هغوی د دې څخه مېوه ترلاسه کړي، وایي: دا هغه مېوې دي چې مخکې موږ ته راکړل شوې وې، او ډول ډول مېوې به ورته راوړي شي. او هغوی ته به هلته پاکې ښځې ورکول کيږي، او هغوی به په هغې جنت کې تل پاتې شي.

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

-قرآن کریم په بېلابېلو ځایونو کې د جنت او د هغې د نعمتونو، د جهنم او د هغې د عذابونو په اړه خبرې کوي. لکه هرځل چې د جنت یادونه کېږي، د هغې وروسته د جهنم یادونه هم راځي، او هرځل چې د جهنم یادونه کېږي، د هغې وروسته د جنت یادونه هم راځي. همدارنګه په ډیرو آیاتو کې خلکو ته د جنت د لارې بلنه ورکړل شوې ده، او له جهنم څخه یې وېره ورکړې ده.

موږ په کلکه باور لرو چې جنت او جهنم جوړ شوي او اوس هم موجود دي. څرنگه چې الله تعالی د جنت په اړه فرمائي: **أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ**.

ژباړه: د متقيانو لپاره تیار شوی دی."

او په جهنم کې فرمائي: **أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ**

"ژباړه: د کافرانو لپاره تیار شوی دی."

رسول الله صلی الله علیه وسلم هم فرمائي: **إِذَا مَاتَ أَحَدُكُمْ فَإِنَّهُ فَإِنَّهُ يُعْرَضُ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ، فَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ**

-ژباړه: کله چې یو له تاسو څخه مړ شي، نو د سهار او ماښام په وخت کې به د هغه ځای هغه ته ښودل کېږي. که چېرې جنتي وي، نو هغه به د جنتیانو څخه وي، او که چېرې د جهنمي وي، نو هغه به د جهنمیانو څخه وي.

د دې په اړه ډیری آیاتونه او حدیثونه شتون لري چې د اهل سنت ټول علماء پرې متفق دي چې جنت او جهنم جوړ شوي او اوس هم موجود دي. موږ همدا راز ایمان لرو چې دوی به تل پاتې شي او هېڅکله به ورک نشي. څرنگه چې الله تعالی د جنت په اړه فرمائي: **أَكْلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا**

ژباړه: د هغې مېوې او سیوري به تل پاتې وي.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمائي: **مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ يَنْعَمُ وَلَا يَبْأَسُ وَيَخْلُدُ وَلَا يَمُوتُ**

ژباړه: هغه څوک چې جنت ته ننوځي، نعمتونه به ترلاسه کړي او هېڅکله به پرېشانه نشي، او تل به په کې پاتې شي او مرګ به ورنه شي.

همدارنګه، د جهنم همیشه پاتې کېدو ته یوه اشاره دا ده چې الله تعالی فرمائي: **وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ**.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

ژباړه: «او د هغوی لپاره تلپاتې عذاب دی.»

او په همدې توګه الله جل جلاله فرمايي: وَلَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخْلَفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا .

-ژباړه: هيڅکله د هغوی په اړه د مرګ حکم نه ورکول کېږي تر څو چې مړه شي او آرام شي، او هيڅکله د جهنم عذاب نه کمېږي تر څو چې هغوی آرام شي.

ستاسې متن په سلیس او واضح ډول داسې لیکل کېدای شي:

«ای الله! موږ ستا د رضا او خوښۍ طلبکاران یو. غواړو چې جنت ته داخل شو او زموږ خبرې او عملونه داسې وي چې موږ تا ته نږدې کړي. او موږ ستا له غصې، غضب او د جهنم له عذابه پناه غواړو. همدارنګه له هغو خبرو او عملونو څخه پناه غواړو چې موږ ستا قهر او غضب ته نږدې کوي.»

الف - په قضا او قدر ایمان لرل :

يعني، پوخ او پیاوړی باور دا دی چې هره نېکي او بدې د الله جل جلاله د قضا او قدر له مخې پېښېږي، او هغه ذات هر څه کوي چې اراده یې وکړي. هېڅ شی د الله جل جلاله له مشیت او ارادې پرته نه واقع کېږي، او هېڅ شی د هغه له تقدیر څخه بهر نه دی. هېڅوک له خپل ټاکل شوي تقدیر څخه خلاصون نه لري، او له هغه څه زیات څه نه پېښېږي چې په تقدیر کې لیکل شوي دي.

-همدارنګه باید باور ولرو چې الله جل جلاله د بندگانو د نېکو او بدو عملونو خالق دی، خو بندگانو ته یې د نېکۍ امر او له بدۍ منع کړې ده. انسانان په خپلو کارونو کې اراده او اختیار لري او مجبور نه دي، بلکې هغه څه کوي چې خپله یې غواړي. البته الله جل جلاله هر څوک د خپل رحمت له مخې هدایت کوي او هر څوک د خپل حکمت له مخې بېلارې کوي.

-الله جل جلاله د خپلو کارونو لپاره له چا څخه پوښتل کېدونکی نه دی، خو بندگان به د خپلو عملونو په اړه حساب ورکوي.»

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

-د الله جل جلاله څخه د کوم عمل په هکله نه کيږي، خو بندگان د خپلو اعمالو څخه پوښتل کيږي.
-بايد پوه شو چې په قضا او قدر ايمان يو له اساسي اصولو څخه دی. لکه څنگه چې رسول الله ﷺ د جبريل عليه السلام په ځواب کې وويل: «أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرٌ وَشَرٌّ»،

ژباړه: ايمان دا دی چې د الله، د هغه په فرستو، کتابونو، پيغمبرانو، د قيامت په ورځې او د خير او شر په پيښيدو باور ولري.

-همدارنگه رسول الله ﷺ فرمايي:

«لَوْ أَنَّ اللَّهَ عَذَّبَ أَهْلَ سَمَاوَاتِهِ وَأَهْلَ أَرْضِهِ لَعَذَّبَهُمْ غَيْرَ ظَالِمٍ لَهُمْ، وَلَوْ رَحِمَهُمْ كَانَتْ رَحْمَتُهُ لَهُمْ خَيْرًا مِنْ أَعْمَالِهِمْ، وَلَوْ كَانَ لَكَ مِثْلُ جَبَلٍ أَحَدٍ ذَهَبًا أَنْفَقْتَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا قَبِلَهُ مِنْكَ حَتَّى تُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ وَتَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ وَأَنَّ مَا خَطَاكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ وَأَنَّكَ إِنْ مِتَّ عَلَى غَيْرِ هَذَا دَخَلْتَ النَّارَ»،

ژباړه: که الله جل جلاله د آسمان او ځمکې اهل په عذاب کړي، نو په هغوی یې ظلم نه دی کړی. او که پر هغوی رحم وکړي، نو د هغه رحمت به د هغوی لپاره د هغوی له عملونو څخه ډېر غوره وي.

-او که له تا سره د احد دغره په اندازه سره زر وي او هغه د الله په لاره کې ولگوي، الله به یې له هغه څخه تر هغه ونه مني څو چې په تقدير ايمان ونه لري او پدې نه پوهېږي چې کوم څه چې تا ته رسېدلي دي، هغه به خامخا در ته رسېدل، او کوم څه چې تا ته ندي رسېدلي، هغه به هېڅکله در نه رسېدل. او که ته له دې عقيدې پرته مړ شي، نو جهنم ته به داخل شي».

قدر يعني: سرنوشت او هغه تقدير چې الله جل جلاله د خپل علم او حکمت سره د خپلو مخلوقاتو لپاره ټاکلی دی.

ب – په قضاء او قدر د ايمان درجې :

۱. ايمان دا چې الله تعالی د ټول کاینات د ټولو پېښو په اړه اجمالي او تفصيلي علم لري، او له دې نه مخکې چې هغوی پيدا کړي د هغوی له شمېر، روزی، عمر، خبرو، حرکتونو، رازونو او دا چې جنتي دي که دوزخي، خبر و. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ »
هغه الله دی چې له هغه پرته بل حق معبود نشته، او د پټو او ښکاره شيانو پوه دی.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

او همدارنگه فرمايي: وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا »

يعني: بېشكه د الله علم پر هر څه احاطه لري.

۲. ايمان دا چې الله تعالى پورته ياد شوي ټول شيان مخکې له مخکې په لوح محفوظ کې ليکلي دي. لکه څنگه چې فرمايي: مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا » په ځمکه کې هېڅ مصيبت نه پېښېږي او نه هم تاسو ته رسېږي، مګر دا چې د ځمکې او ستاسو له پيدا کېدو نه مخکې په کتاب کې ليکل شوی وي.

او د الله رسول ﷺ هم په دې اړه فرمايلي دي: كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ »

ژباړه: الله تعالى د آسمانونو او ځمکې له پيدا کولو نه پنځوس زره کاله مخکې د مخلوقاتو سرنوشت ليکلی دی.

۳. ايمان د الله پر مشيت او قدرت؛ يعنې هره پېښه د هغه په اراده او قدرت سره واقع کېږي، او د هېچا غوښتنه او قدرت د هغه د مقابلې توان نه لري. نو هر څه چې هغه وغواړي واقع کېږي، او هر څه چې ونه غواړي نه واقع کېږي. لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي: وَمَا تَشَاؤُنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ »

يعني: تاسو نه شئ کولی څه چې وغواړئ، مګر دا چې الله وغواړي.

او همدارنگه فرمايي: وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ) «ابراهيم: ۲۷»

يعني: او الله چې هر څه وغواړي ترسره کوي.

۴. ايمان دا چې الله تعالى يوازينی خالق او پيدا کوونکی د ټولو موجوداتو دی، او له هغه پرته نور ټول مخلوق دي، او هغه پر هر څه قادر دی. لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي: اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ »

يعني: الله د هر شي پيدا کوونکی دی.

او همدارنگه فرمايي: وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقْدَرَهُ تَقْدِيرًا »

يعني: الله جل جلاله هر څه پيدا کړي دي، بيا يې د هغوی اندازه او تقدير ټاکلی دی.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

بايد پوه شو چې د مخلوق سرنوشت يو راز دی چې يوازې د الله په لاس کې دی؛ نه کوم پيغمبر، نه مقربه فرېسته او نه بل څوک ترې خبر دی.

-ځکه چې مؤمن خپل رب د کمال په صفاتو سره توصيفوي، نو باور لري چې د الله هېڅ کار له حکمته خالي نه دی. که څه هم هغه د الله د ځينو کارونو په حکمت نه پوهېږي، نو اعتراض نه کوي او دا خپله ناپوهۍ گڼي.

ج. د قضاء او قدر څخه ناوړه کټه اخيستل :

لکه څنگه چې موږ وويل، په قضا او قدر ايمان لرل د انسان له ارادې، توان او اختيار سره د کارونو په ترسره کولو کې هېڅ تضاد نه لري، لکه څنگه چې هم حقيقت او هم شريعت دواړه پر دې دلالت کوي.

خو شريعت د بنده د ارادې په اړه فرمايي: **فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا**»

-نو هر څوک چې وغواړي کولای شي د خپل رب لوري ته ور وگرځي. د هغه د خونې لاره غوره کړي.

او د هغه د قدرت او توان په اړه الله جل جلاله فرمايي: **لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ** ()

يعني: الله هېڅ څوک له خپلې وسې پرته مکلف نه گرځوي. هر څوک چې نېک عمل وکړي، د ځان په گټه يې کوي، او هر څوک چې گناه وکړي، د خپل زيان لپاره يې کوي.

-خو حقيقت دا دی چې هر څوک پوهېږي چې هغه ځواک او اراده لري چې په وسيله يې کارونه ترسره کوي يا يې پرېږدي. او پوهېږي چې کوم کار يې په اراده کړی او کوم يې بې ارادې شوی دی. د بېلگې په توگه: تگ په اراده ترسره کېږي، خو رېږېدل بې ارادې رامنځته کېږي.

خو د بنده اراده او غوښتنه د الله له ارادې پرته نه شي پوره کېدای. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: **«وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ»**

يعني: او تاسو نه شئ کولی کله چې وغواړئ، مگر دا چې الله وغواړي.

ځکه چې ټول کاینات د الله دي، او د هغه په پاچاهۍ کې د هغه له علم او ارادې پرته هېڅ کار نه ترسره کېږي.

توحيد

د ماشومانو او تنكيو څو اناو لپاره

نو په قدر او سرنوشت ايمان بنده ته دا اجازه نه ورکوي چې د سرنوشت په پلمه د الله او امر او نواهي پرېږدي. دا استدلال د څو دليلونو له مخې باطل دی:

۱. د الله رسول ﷺ فرمايلي دي: مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا قَدْ كُتِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ وَمَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ. «فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: أَلَا نَتَكَلَّى يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا، اْعْمَلُوا فَكُلٌّ مَيَسَّرٌ لِمَا خُلِقَ لَهُ». »

ژباړه: ستاسو له هر يوه نه د هغه ځای په دوزخ يا جنت کې ليکل شوی دی. له هغوی څخه يو سړي وويل: ای د الله رسوله! آیا موږ پر توکل بسنه ونه کړو او عمل پرېږدو؟ هغه وفرمايل: نه، بلکې عمل وکړئ، ځکه هر څوک هغه څه ته اسانه کړل شوی دی چې د هغه لپاره پيدا شوی دی.

نو رسول الله ﷺ د عمل کولو امر وکړ او د سرنوشت په پلمه يې د عمل پرېښودل منع کړل.

۲. الله تعالی خپلو بندگانو ته امر او نهي کړې ده، او هغوی يې له خپلې وسې څخه زيات مکلف نه دي گرځولي. لکه څنگه چې فرمايي: فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ

-يعني: نو تر هغې اندازې چې توان لرئ له الله څخه وويريږئ

او که بنده په خپلو کارونو کې مجبور وي، او له بلې خوا الله تعالی هغه مکلف گرځولی وي انسان ته دا تکليف ورکول چې ځينې کارونه ونه کړي، داسې نه دي چې دا تکليف د توان څخه پورته او باطل وي. له همدې امله که څوک د ناپوهۍ، هېږدنې يا مجبورۍ له امله کومه گناه وکړي، هغه معذور گڼل کېږي.

3- لکه څنگه چې مخکې بيان شول، قضا او قدر د الله تعالی يو پټ راز دی او هېڅوک تر هغه پرې نه پوهېږي تر څو چې هغه پېښه واقع نه شي. نو د داسې څه په اړه دليل راوړل چې لا نه وي پېښ شوي، بې گټې او عبث کار دی. له همدې امله که څوک گناه وکړي او ووايي: «دا کار زما په تقدير کې ليکل شوی و»، نو بايد ورته وويل شي: ته څنگه پوه شوې چې دا کار ستا په تقدير کې ليکل شوی و؟ کله چې ته نه پوهېږې، او له بلې خوا تا ځواک او اختيار درلود، او نېکي او بدې دواړه ستا مخې ته پرتې وې؛ نو که تا گناه غوره کړه او هغه دې پر اطاعت غوره وگڼله، نو پوره خپله ستا پر غاړه ده او بايد د هغې گناه سزا هم ومڼي.

4- همدارنگه که يو څوک د قضا او قدر په پلمه واجبات پرېږدي او گناهونه وکړي، او بيا بل څوک پر هغه ظلم وکړي، مال يې ترې واخلي او بې احترامې ورسره وکړي، او وروسته ورته ووايي: «ما مه ملامتوئ،

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

ځكه دا ظلم چې ما پر تا وكړ د سرنوشت له مخې و، نو يقيناً هغه به دا خبره ترې ونه مني. نو څنگه داسې كېږي چې هغه ظلم او تېري چې د قضا او قدر په نوم پرې شوی وي نه مني، خو خپله بيا د قضا او قدر په پلمه د الله تعالى په حق كې نافرمانی او تېري كوي؟

د - په قضاء او قدر ايمان اغيزې :

-پر قضاء او قدر ايمان، سربېره پر دې چې د عقيدې يوه برخه ده او ايمان پرې واجب دی، او د ايمان له هغو ارکانو څخه دی چې څوك يې انكار وکړي کافر کېږي، د انسان په ژوند کې ډېر مثبت اثار هم لري. له هغو څخه دا دي:

۱. په قضاء او قدر ايمان تر ټولو لويه انگېزه ده چې انسان په دنيا کې عمل، هڅې او کوشنې ته اړ باسي، تر څو د الله رضا او خوښي ترلاسه کړي. همدارنگه دا د مؤمن لپاره د لويو کارونو د ترسره کولو تر ټولو ستر هڅوونکی لامل دی او د هغه د استقامت او ټينگښت سبب گرځي.

-د يادونې وړ ده چې مؤمنان مکلف دي چې په کارونو کې له وسايلو او اسبابو څخه گټه واخلي، خو توکل يې بايد پر الله وي او دا باور ولري چې اسباب په خپله نتيجه نه ورکوي، مگر هغه وخت چې الله وغواړي؛ ځکه هم اسباب او هم د هغو پايلې الله پيدا کړي دي.

لکه څنگه چې د محمد ﷺ فرمايلي دي:

«الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ. احْرِصْ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِزْ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجِزْ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ لَكَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنَّ لَوْ تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ.»

ژباړه-: پياوړی مؤمن له کمزوري مؤمن څخه غوره او د الله په نزد ډېر محبوب دی، او په دواړو کې خير شته. پر هغه څه حريص اوسه چې تا ته گټه رسوي... او له الله څخه مرسته وغواړه او مه کمزوری کېږه. که کومه ستونزه يا مصيبت درته ورسېد، مه وايه: که ما داسې نه وای کړي نو داسې به نه کېدل؛ بلکې ووايه: دا د الله تقدير و او هغه څه وشول چې الله غوښتل. ځکه د» لو «کلمه د شيطان لپاره دروازه پرانيږي.

توحيد

د ماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

-نو کله چې مسلمانانو غوښتل د جهاد له لارې په نړۍ کې بدلون راولي، د جهاد لپاره يې لازم اسباب او وسايل برابر کړل او پر الله يې توکل وکړ. هغوی ويل: د الله تقدير داسې دی چې مسلمانان به بريالي کېږي او کافران به ماتې خوري. خو يوازې په دې خبره يې بسنه ونه کړه، بلکې جهاد، د هغه لپاره چمتووالی او د جگړې په ډگرونو کې گډون يې پرېښود. هغوی د توکل تر څنگ له اسبابو څخه هم کار واخيست، او الله تعالى هم هغوی بريالي کړل او د هغوی په وسيله يې اسلام سرلوری کړ.

۲. په قضاء او قدرت ايمان لرلو له امله انسان خپل قدر او مقام درک کوي تکبر، غرور او ځان غوښتنه پرېږدي؛ ځکه هغه د خپل سرنوشت او راتلونکي په اړه خبر نه دی. له همدې امله ځان عاجز او کمزوری کښي او تل ځان د الله تعالى محتاج بولي.

۳. د انسان طبيعت داسې دی چې که کوم خير ورته ورسېږي نو مغرور او متکبر شي، او که کومه مصيبت ورته ورسېږي نو ژړا او فرياد کوي؛ مگر هغه څوک چې پر قضاء او قدر ايمان ولري او پوه شي چې هر څه چې پرې تېرېږي د هغه په تقدير کې ليکل شوي دي.

نو ځکه د پخوانيو نېکو خلکو څخه يو وايي: هر څوک چې پر قضاء او قدر ايمان ونه لري، د هغه ژوند به بې برکته وي.

4- همدارنگه پر قضاء او قدر ايمان د ډېرو ټولنيزو ناروغيو لکه حسد له منځه وړلو سبب گرځي؛ ځکه مؤمن پوهېږي چې دا برتري او فضيلتونه د الله تعالى له لوري دي او هماغه مقدر کړي دي. نو پر نورو حسد نه کوي، ځکه دا کار په حقيقت کې پر قضاء او قدر اعتراض گڼل کېږي.

۵. پر قضا او قدر ايمان انسان د ستونزو پر وړاندې زړور کوي او اراده يې پياوړې کوي، او د جهاد په ډگر کې يې ټينگ ساتي. ځکه له مرگه نه وېرېږي او يقين لري چې د هغه لپاره يو ټاکلی اجل شته چې نه يوه لحظه مخکې او نه يوه لحظه وروسته راځي.

-همدا عقیده د اسلام د لومړيو مسلمانانو وه چې هغوی يې په جگړه او جهاد کې ټينگ ساتل. هغوی د دښمن شمېر او پوځي ځواک ته له پام پرته ستر کارونه ترسره کول، ځکه يقين يې درلود چې انسان ته هېڅ مصيبت نه رسېږي مگر هغه څه چې د هغه لپاره ليکل شوي وي.

توحيد

دماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

۶. همدارنگه پر قضا او قدر ايمان د مؤمن په وجود کې د ايمان بېلابېل حقيقتونه پيداکړي. نو هغه تل له الله څخه مرسته غواړي. د اسبابو په کارولو سره پر الله باور او توکل کوي، او همدارنگه تل ځان د الله محتاج گڼي او د حق په لاره کې د ټينگښت لپاره له هغه څخه مرسته او ياري غواړي.

-همدارنگه له نورو خلکو سره نېکي او سخاوت خوښوي، له هغوی سره مهرباني کوي او د هغوی اړتياوې پوره کوي.

۷. په قضا او قدر دايمان لرلو يوه بله گټه دا ده چې د الله لوري ته بلونکي د کافرانو او ظالمانو پر وړاندې خپل دعوت په ښکاره اعلانوي، او د هېڅ ملامت کوونکي له ملامت نه وېرېږي. هغه خلکو ته د ايمان حقيقت او د هغه واجبات بيانوي، همدارنگه د کفر او نفاق حقيقت هم څرگندوي او خلک ترې خبروي. د ظالمانو پر وړاندې د حق خبره کوي او پر الله توکل کوي. او له همدې امله کله چې له ستونزو او خنډونو سره مخ شي صبر کوي، ځکه يقين لري چې د انسان عمر او روزي د الله په لاس کې دي، نه د بل چا په لاس کې، که څه هم هغه کس ډېر پياوړی وي.

خاتمه

د دې کتاب موخه دا ده چې لوستونکي د توحيد او اسلامي عقيدې په رڼا کې پياوړي کړي، او هغوی ته د الله جل جلاله عبادت، د حق لارې پيروي، او د نېکو اعمالو ارزښت څرگند کړي. دا کتاب يوازې د معلوماتو د وړاندې کولو لپاره نه دی، بلکې هڅه کوي چې لوستونکي د عقيدې په عملي ژوند کې هم ځواکمن کړي، څو د دين اصول په خپل ورځني ژوند کې عملي کړي او د الله جل جلاله رضا ترلاسه کړي.

لوستونکي بايد پوه شي چې اسلام يوازې د عبادتونو مجموعه نه ده، بلکې د ژوند د ټولو اړخونو لپاره يوه لارښوونه ده. اسلام له ځان څخه پيل کېږي، د کورنۍ، ټولنې، ښوونې او روزنې، او ټولنيزو اړيکو پورې

توحيد

د ماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

غځېږي. د دې لارښوونو په عملي کولو سره، مسلمان نه يوازې په خپل روحاني ژوند کې پرمختګ کوي، بلکې د ټولنې د سمون او عدالت لپاره هم رول لري.

د دې کتاب زده کړه او عملي کول به لوستونکي ته دا توان ورکړي چې په خپلو اعمالو کې د ايمان پياوړتيا، زړورتيا، او پر الله جل جلاله ټينګ توکل ولري. د عقيدې پياوړتيا له لوستونکي سره مرسته کوي چې له ستونزو، مصيبتونو او ژوند له ننګونو سره په صبر او حوصله مخامخ شي.

په پای کې، لوستونکي دې هڅه وکړي چې ټول هغه اصول، احکام او لارښوونې چې په دې کتاب کې بيان شوي، په خپل ژوند کې عملي کړي. دا عملي کول به نه يوازې د اخروي برياليتوب سبب شي، بلکې د دنيوي ژوند کيفيت او ارزښت به هم لوړ کړي. د دې کتاب عملي زده کړه لوستونکي ته دا فرصت ورکوي چې د الله جل جلاله رضا ترلاسه کړي، د توحيد په رڼا کې خپل ژوند جوړ کړي، او د ديني او اخروي برياليتوب لور ته پرمختګ وکړي.

په لنډه توګه، دا کتاب د لوستونکي لپاره يوه لارښوونکې وسيله ده، چې د توحيد پر اصولو پوهه، د عبادت ارزښت، د اسلامي عقيدې عملي اړخونه، او د نېک ژوند لپاره بنسټيز لارښوونې ورشي.

په درنښت

محمد بشير مدنی

د مصادر و فهرست

دلته مې ځينې مهم مصادر راوړي دي او نور د کتاب په متن کې ذکر شوي دي :

۱- قرآن کریم .

۲- تفسير کابلی

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library